

39 LET SNOUB SLAVKO ŠLANDER

V vojašnici Jožeta Meniha - Rajka v Celju je bila slovesnost ob 39 letnici ustanovitve VI. Slovenske narodno osvobodilne udarne brigade Slavko Šlander, ki ima svoj domicil v Celju. Zbrali so se številni borci, ki so pomagali izbojevati težko bitko proti sovražniku. Slavnostni govornik je bil general polkovnik Janko Sekirnik-Simon, ki je najprej spregovoril o enoti in njenih akcijah, nato pa opozoril še na nekatere aktualne probleme, ki so vezani na našo splošno pripravljenost v varovanju miru in neodvisnosti. Opozoril je tudi na pomen ohranjanja pomembnosti tradicij NOB.

To je bilo še posebno pomembno za mlade fante, ki so pred tedni prišli v Celje služiti vojaški rok in so ta dan svečano obljubili, da bodo nadaljevali z ohranjanjem vsega, kar so zagotovili njihovi predhodniki. Po slovesnem postrojenju enote VI. SNOUB Slavko Šlander ter slovesni zaobljubi je bilo tovariško srečanje v Domu JLA v Celju. Na srečanju so bili tudi predstavniki javnega življenja ter starši mladih vojakov.

T. VRABL

MEJO VARUJEMO VSI

15. avgusta so slavili ljudje, ki branijo našo mejo. Gre za graničarje - vojake in starešine ter vse druge, ki z njimi delajo, sodelujejo. Opravljajo najodgovornejše delo, kajti so varovalci meje. Tiste meje, ki smo si jo z velikimi žrtvami zavarovali po II. svetovni vojni, to pa moramo na vse možne načine varovati. Mnogi si še vedno želijo najti »pot« skozi naš trden obroč, vendar na najodgovornejših položajih so naši najboljši ljudje.

Namestnik poveljnika LAO generalmajor Svetozar Višnjic je pred praznikom med drugim zapisal:

Z vsakodnevnim odgovornim opravljanjem nalog ste tovariši graničarji dali pomemben prispevek k zaščiti naših meja... Tovariši graničarji, od vas kot najbolj izpostavljenega odreda na braniku naše domovine pričakujemo naša družba, da boste še naprej povečevali vojaško strokovno usposobljenost, krepili moralno-politično enotnost, razvijali vsestransko sodelovanje s prebivalstvom v obmejnem pasu in strukturami SLO in DS ter tako še bolj varovali nedotakljivost naših meja.

Slavje je bilo tudi v mozirski občini, kjer vedno ob takšnem pa tudi drugih praznikih in navadnih dnevih ljudje obiščejo vojake in starešine.

T. VRABL

NOVI TAKMIČNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

POLLETNI REZULTATI OZD NA CELJSKEM

GOSPODARSKI VOZ ŠKRIPLJE

Brez izgub le v občini Slovenske Konjice

Polletni rezultati organizacij združenega dela s področja gospodarstva so na območju celjske regije slabši od dejstva, da so se v večini kolektivov srečevali s številnimi težavami pri nabavi reprodukcijskega materiala. Prav zato planirani rezultati v večini organizacij združenega dela niso bili doseženi. Plan dohodka je bil dosežen s 94,8%. V nekaterih občinah pa so ga vendarle presegle. Tako v občinah: Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje in Žalec.

Ekonomičnost poslovanja je ostala na ravni lanskega leta, čutiti pa je slabšanje likvidnosti. Na gospodarska gibanja v prvem polletju je med drugim vplivala tudi spremenjena (povišana) amortizacijska stopnja. Neplačana realizacija se je na območju celjske regije povečala za 24%, pri čemer prednjačijo v občini Žalec, Šentjur, Mozirje in Laško. Torej bodo v organizacijah

združenega dela morali v prihodnje bolj bdeeti nad izterjavo kupcev.

Predvidevanja resolucije SRS, po kateri naj bi skupna in splošna poraba zaostajala za rastjo dohodka, niso bila dosežena. Rast dohodka so presegle tudi občine za kredite, prav tako tudi osebni dohodki, ki bi morali zaostajati za 8%.

V prvem polletju so se osebni dohodki zaposlenih gibali v povprečju v znesku 13.000 din. Najnižji je bil v občini Šentjur, in sicer 11.373 din in najvišji v občini Velenje, kjer je znašal 15.110 din.

Zaradi že omenjenih težav, s katerimi se srečuje gospodarstvo in ki so v pretežni meri vplivale na slabše gospodarjenje, je na spisku precej organizacij združenega dela, ki so poslovale z izgubo.

Skupaj znašajo izgube na našem območju 911 milijonov dinarjev, pri čem-

er so jih kar za okrog 80% »ustvarili« v občini Velenje, kjer je na spisku 17 tozdrov z izgubami. Vsi so iz Termoelektrarne Šoštanj, Rudnika lignita in Gorenja.

Dolg je tudi spisek organizacij združenega dela iz občine Celje, ki so v letošnjem prvem polletju prinesle več izgub kot lani v celem letu skupaj. Izgube v občini Celje znašajo 78 milijonov, v laški več kot 30, šentjurski 13, šmarski 8, žalski 16 in v velenjski 756 milijonov din.

Brez izgub so v prvem polletju letošnjega leta poslovale le organizacije združenega dela v občini Slovenske Konjice.

Podatke so na novinarski konferenci v Celju posredovali predstavniki SDK Celje in Velenje.

MATEJA PODJED

CELJE

KONEC LETA JE ŠE DALEČ

Izvojni rezultati ugodni - do kdaj?

Številčni podatki o gibanju zunanje trgovinske menjave v letošnjem prvem polletju kažejo, da gospodarstvo še ne izpolnjuje v celoti planskih postavk, čeprav so v občini rezultati ob upoštevanju zaostrenih pogojev gospodarjenja, povečanih obveznosti do združevanja konvertibilnih deviz in nižjih razpoložljivih sredstev za uvoz reprodukcijskega materiala sorazmerno ugodni, je ugotovil Izvršni svet celjske občinske skupščine. Izvoz se je namreč letos v primerjavi s prvim polletjem lani povečal za 28,1 odstotka

s tem, da je porasel izvoz na konvertibilno področje kar za 43,4 odstotka. Izboljšala se je tudi regionalna usmerjenost izvoza, saj znaša izvoz na konvertibilna področja v letošnjih prvih šestih mesecih v strukturi celotnega izvoza 62,5 odstotka. Če upoštevamo, da se je v enakem obdobju uvoz povečal le za 2,3 odstotka, pri čemer je bil uvoz reprodukcijskega materiala celo nižji, je stopnja pokritosti uvoza z izvozom skupno 85,7 odstotka, oziroma 71,1 odstotek na konvertibilnem področju. Vsi ti kazalci so mnogo ugodnejši kot

lani, vendar bo treba še mnogo naporov, da se bo tak ugoden trend do konca leta nadaljeval.

Ob novih pogojih poslovanja v okviru programa gospodarske stabilizacije, zakonskih predpisih o načinu razpolaganja z ustvarjenimi konvertibilnimi devizami, selektivni uporabi deviznih sredstev in omejevanju uvoza opreme, se bo celjsko gospodarstvo nedvomno srečevalo z motnjami v tekoči proizvodnji in z velikimi težavami pri izpolnjevanju izvoznih planov. V vseh delovnih organizacijah zato že sprejemajo ukrepe, s katerimi bi tudi v zoženih pogojih zadržali nivo planiranega obsega proizvodnje, pri tem pa računajo predvsem s povečanjem izvoznih dosežkov, zmanjševanjem uvoznih surovin in materialom ter nadomeščanjem le-teh z domačimi materiali in povečanjem uvoza s klirinškega področja.

Kljub vsemu pa v celjskih delovnih organizacijah ugotavljajo, da je naloga izredno zahtevna, saj je struktura celjske industrije takšna, da je v veliki meri odvisna od uvoza reprodukcijskega materiala iz konvertibilnega področja.

B. R.

DESET TISOČ LJUDI NA GRAŠKI GORI

Prav gotovo pomeni vsakoletno srečanje narodno zabavnih ansamblov, vokalnih skupin in posameznikov na legendarni Graški gori posebno doživetje, lahko bi rekli enkratnega dogodeka. To srečanje, ki je bilo letos že sedmič, bi verjetno zahtevalo posebno »študijsko« obdelavo, kaj je tisto, ki privabi takšno množico ljudi, saj se jih je letos zbralo okoli deset tisoč. Prekrasna planota, vsa v zelenju, je v nedeljo dobila posebno »barvo«. Na desni strani se je spravila »pločevina«, na levi gledalci in poslušalci. Prireditev je bila dvakrat preložena zaradi slabega vremena, tretjič pa je vrlim organizatorjem, predstavnikom Kulturno prosvetnega društva Ivan Cankar na Plešivcu, le uspelo vso zadevo izpeljati v splošno zadovoljstvo vseh prisotnih.

Nastopilo je nekaj več kot deset skupin - od pevskih zborov do posameznikov in seve-

da narodnih ansamblov. Kvaliteta je bila zelo različna, saj je žal šlo prevečkrat za zgolj ljubiteljski odnos do glasbe, kot za kaj več.

Čeprav je srečanje na Graški gori zgolj srečanje pa organizator preko posebne strokovne komisije le nagradi tisti ansambel, ki je napisal najboljši tekst o Graški gori. Letos je slavil ansambel Toneta Videca, drugo nagrado je dobil ansambel Odmev vetrov in Sevnice, tretjo pa Jože Šumah. Odločili so se tudi za nagrado občinstva, ki jo je dobil Franci Zeme iz Vojnika. Prireditev je uspela, za kasnejše veselo razpoloženje pa je igral ansambel Komet iz Zreč, za »rekreacijo« pa skrbel Mito Trefalt. In še pripomba: s prireditvijo je treba nadaljevati, vendar bi kazalo sam program dodelati in dvigniti na vsaj malce višji nivo.

Tekst: TONE VRABL
Foto: LOJZE OJSTERSEK

TITOV TRG V ŠENTJURJU

V soboto dopoldne je bila v Šentjurju slavnostna seja vseh treh zborov skupščine občine, na kateri je slavnostni govornik, predsednik Izvršnega sveta skupščine občine orisal enoletna prizadevanja vseh delovnih ljudi in občanov in dolgoročne stabilizacijske smernice za nadaljni razvoj.

Na seji so najzaslužnejšim posameznikom in organizacijam združenega dela podelili najvišja občinska priznanja in plakete »18. avgust«. Najboljši učenci osnovnih šol in letos tudi Kmetijske šole iz Šentjurja, so ta priznanja prejeli v obliki knjižne nagrade.

Nato je sledila slovesnost s kulturnim programom, na kateri so del Šentjurja, oziroma njegovo novo zgrajeno jedro poimenovali za Titov trg.

MATEJA PODJED

140
PREBOLD

TEKSTILNA TOVARNA

140
PREBOLD

TEKSTILNA TOVARNA

140
PREBOLD

ZDRUŽENA AKCIJA NA ŽUSMU

Cesta na Žusem je po zaslugi uspele združene akcije, ki je potekala v soboto, odslej prevozna. Najbolj so je seveda veselili krajanji, saj so prepričani, da bodo ti lepi kraji, kjer je čudovit razgled na vse štiri strani neba, kolikor daleč seže oko, odslej privabljalji tudi izletnike.

Z izrednim posluhom za pomoč na Kozjanskem so se tej delovni akciji

odzvali delavci PAP iz Ljubljane, vojniki iz vojašnice Boris Kidrič v Ljubljani in prav tako vojniki iz celjske vojašnice ter brigadirji. Seveda pa tudi krajanji niso stali križem rok in tako so družno uredili ta odsek ceste.

Sredi vročega dneva, ko je bilo delo že končano, so skupaj stopili pred objektiv fotoaparata. Na delovišču so jih

obiskali predstavniki občine Šentjur. Popoldne pa so skupaj prisostvali majhni, a za kraj še kako pomembni slovesnosti, kjer je predsednik IS Ivan Jager prerezal vrvice in tako predal namenu košček asfaltnega traku, ki je kraj (razen nekaj kilometrov skozi Volčjo jamo), povezal s Slivnico in Šentjurjem.

MATEJA PODJED

Gradovi in graščine na slovenskem Štajerskem

65

Piše: dr. IVAN STOPAR

BREŽICE (Rann), mestni grad

Na strmem pomolu ob mrtvem rokavu nekdanjega sotočja Save in Krke na koncu istoimenskega naselja. Občina Brežice.

Slovensko ime naselja in gradu je verjetno starejše od nemškega in ima tudi enak pomen: majhen breg. Tu je bilo v srednjem veku eno izmed središč salzburske posesti v Posavju. V listini z dne 9. februarja 1241, izdani v Brežicah, s katero je salzburški nadškof Eberhard podelil več fevdov mlajšemu Ortolfu, Vulpis imenovanemu, nastopata kot priči ministeriala Ringel in Prehtel de Rein, prva znana brežiška gradnika. Že 1246 so bile Brežice sedež obširnega salzburskega zemljiškega gospostva, 1249 pa se izrečno omenja tudi grad - castrum Rayne. Takrat se je Konrad iz Kozjega potegoval za neko posest, ki pa so mu jo odrekli češ, da je izdal svojega gospoda, salzburskega nadškofa, ko je hotel utrdbo Brežice izročiti Ogrom. Že nekaj let pozneje, 1252, je v Brežicah (na gradu?) izpričana kovnica srebrnikov, 1268 pa je brežiški grad imel polno sodno pravico nad svojimi podložniki. 1277 je postal gradnik na brežiškem gradu Henrik Svibenski - Planinski, kar je ostalo do 1284. Ob svojem nastopu je moral obljubiti, da bo grad Brežice zvesto varoval in da ga bo na zahtevo takoj vrnil ter se zadovoljil z dogovorjeno nagrado.

Ob koncu 13. stol., za časa bojev med vojvodo Albrehtom I. Habsburškim in salzbursko nadškofijo, ki je trajal z manjšimi prekinitvami skoraj deset let (do 1297), je bržčas tudi utrdba odigrala pomembno vlogo. Kaj vse se je takrat dogajalo, lahko le slutimo. Urbar iz 1309 pripoveduje, da šteje brežiški urad 512 1/2 kmetij, od katerih je 337 1/4 opustelih. V istem urbarju so nadrobno določeni tudi dohodki kastelana in grajskih stražarjev: Kastelan - takrat je to Henrik iz Gabrnice - je imel v brezplačnem fevdju 6 podložnih družin v naselju Graediske, razen tega pa je obdržal zase in za gospodarjenje letno še po 50 modijev pšenice, 50 mo-

dijev ovsu, 3 tovore vina, 8 prašičev ter 22 in pol mark. Kastelan je zapovedoval 8 stražarjem. Vsak stražar je dobil mesečno po dva mernika pšenice, v prvem letu službe še po en mernik pšenice na veliko noč in Mihaelovo, vsako leto hleb kruha ob žetvi in za božič, enkrat na leto po dva mernika pšeničnega zdroba in 18 srebrnikov za obleko, na Mihaelovo pa 5 ovcu. Grajski vratar je prejemal približno za 50% več kot stražar. Stražarji in vratar so smeli spiti skupno za pusta, na Mihaelovo, Martinovo in za božič vsakič idrijo grajskega vina, enkrat na leto pa so lahko zaklali še prašiča.

1322, ko se grad v urbarju omenja kot castrum Raein, so na njem gosposodovali kastelani Eckart iz Lipnice, Herman iz Creteža (Lisce?) in Fritzl iz Slovenjega Gradca. V tem letu si je pričel graditi svoj stolp v mestu domačin Mentel. Zanimiv podatek se je ohranil z dne 7. jan. 1391, ko je salzburški nadškof Pilgrim poslal svojim oskrbnikom v Brežicah, Sevnici in drugod instrukcijo, da morajo gnoj odvažati proč iz utrdbe.

Upravniki nadškofovega brežiškega gospostva v 1. pol. 15. stol. so bili Žiga Dobrnški (1425-1427), Oton Radovljiški (pred 1443) in Janez Brestaniški (1444-1449). V 2. pol. 15. stol. so bili upravniki brežiškega go-

spostva Višprijski - Weisspriachi, Žiga (1450-1458), Hans (1458) in Klavž (1464). 1457 je oddal nadškof gradove v brežiškem gospostvu v fevd Viljemu Reispergerju. 1478 je imel Brežice v zastavi nadškofov svak Andrej Kraig, med 1466 in 1482 pa nastopa v Brežicah Jernej Mindorfer z Mehovega, ki je med drugim kupil tudi enega mestnih stolpov. V mestu in v okviru mestnega obzidja je bilo takrat prek deset stolpov; nadškofje so pospeševali njihovo gradnjo, saj so tako krepili obrambno moč Brežic.

V času turških vojn, zlasti med 1471-1493, je utrdba odigrala pomembno vlogo, saj so bila tu ena izmed vrat, skozi katera so turška krdela vdirala v naše kraje. 1479 so salzburški nadškofje, ki so si bili takrat s cesarjem navzkriž, izročili grad svojim zaveznikom Ogrom in v ogrskih rokah je ostala utrdba do smrti Matije Korvina 1490. Leto dni pozneje, ko je bil sklenjen bratislavski (požunski) mir, je grad postal deželno knežji. Kot gradnike srečujemo na njem 1568 Ludvika pl. Ungnada, 1586 Franca Galla pl. Gallensteina, po njegovi smrti 1604 Ludvika pl. Edlinga, 1644 Wolfa Kristofa Frankopana, 1694 grofa Ignaca Marijo Attensa. V rokah Attemsov je ostal grad do zadnje vojne. Zdaj je v njem sedež Posavskega muzeja.

Srednjeveški brežiški grad je bil hudo prizadet za časa kmečkega punta 1515. Uporniki so ga napadli, zavzeli in požgali, grajsko posadko pa pobili. Mrtvim so posekali glave in jih še nekaj dni pozneje nosili na drogovih okrog. Od tega požiga si srednjeveški brežiški grad ni več opomogel. Cesar Ferdinand je zato 1529 odobril za zidavo gradu in utrditev mesta 3000 gld., zakaj požar in druge ujme so jima povzročale hudo škodo, tako da bi nanju lahko le malo upali, če bi prišlo do vojske.

Brežice, grad z mestom ob koncu 17. stoletja

VLADO SRUK

KOMUNISTOVO DEJANJE IN MISEL

33

Od funkcij in položajev se je marsikomu zavrtelo v glavi. Pojavili so se tovariši, ki mislijo, da jim funkcija in položaj dovolujeta osebno neskrupnost. Po mnenju teh tovarišev pomeni uvajanje funkcij in položajev, da se je odprla doba kariističnega lova za njimi.

Taki tovariši in tovarišice očitno pozabljajo, da funkcija in položaj po eni strani izražata velikanski napredek našega gibanja..., po drugi strani pa nalagata svojim nosilcem še večjo predanost.

Kdor misli, da obstaja v NOB in da bo obstajala v svobodni prihodnosti kakršnakoli druga pot za »napredovanje« - razen poti požrtvovalnega dela, razen poti popolne predanosti naši stvari in razen poti razvijanja vseh sposobnosti zaradi stvari, za stvar in v korist stvari tudi za osebni razvoj vsakega posameznika - ta se prvič temeljito moti, drugič pa pozablja, da je največji škodljivec našega gibanja.

To besedilo priča, da je Boris Kidrič upošteval Lenino opredelitev birokratizma kot karierizma (v Leninovem delu *Korak naprej, dva koraka nazaj*), na katero je pogosto opozarjal tudi Boris Ziherl. »Birokratizem pomeni podrejeni interese stvari interesom kariere, posvečati dvojno pozornost stolčku in se ne meniti za delo...« je pisal Lenin. Karierist se ne bojuje za resnico, ideje, ideale. Zanj je resnica tisto, kar mu koristi pri vzpenjanju navzgor; ideal je zanj tisto, kar pričakuje od njega nadrejeni, tisti, od katerih je odvisen njegov vzpon. Pripravljen je tudi objektivno škodovati gibanju, ljudstvu oziroma skupnosti, samo da bi bile z njim zadovoljene avtoritete, ki ga lahko nagradijo z napredovanjem. Seveda je tovariš Kidrič nekoliko podcenjeval možnost različnih deformacij v svobodni prihodnosti. Žal tudi danes mnogi ljudje namesto idealom in vrednotam sledijo ozkim osebnim ciljem in interesom. To seveda ni komunistično, ni socialistično.

Tudi nadaljevanje Kidričevega besedila ni niti najmanj zastarelo:

»Karierizem pomeni v svojem bistvu najhujše uničevanje predanosti in zdrave ambicije... Od bolne ambicije razlikujemo zdravo ambicijo... Ta izraža stremeljenje, da daš vse za stvar, da razviješ kar največ osebnih sposobnosti v korist stvari, da dosežeš v svojem delu kar največ uspehov zaradi stvari. Zdrava ambicija pozna in uporablja pomembni vzgojni sredstvi - sredstvo priznanja in popularizacije poštenih kadrov in sredstvo zdravega tekmovanja. Obe sredstvi se vse premalo uporabljamo... Prav zato pa se na drugi strani pojavlja karierizem, ki nima z zdravo ambicijo nič skupnega, ki ne temelji na predanosti, temveč se poslužuje intrig, medsebojne zavisti, skrivanja napak, »biciklistike«. Nobenega dvoma ne more biti, da vodijo pojavi kariierizma v razkroj posameznih funkcionarjev in njihove okolice, ker jih pravočasno ne zatremo.«

Posebej moralno negativen je kariierizem, če se povezuje z vstopom v ZK. Marsikdo si od članstva v ZK obeta boljši položaj, hitrejšo napredovanje ipd. Žal računari karieristov pogosto niso napačni. Se zlasti v okoljih, kjer karieristična miselnost začne prevladovati, se takšni posamezniki pravzaprav edini lahko uveljavijo. Komunisti bi se morali proti takšni deformaciji vztrajno bojevati. Vsaj očitnim karieristom bi morala biti vrata organizacije ali pa (vsaj) različnih organov in vodstev zaprta.

Situacije so lahko zelo različne. Nekdo je v ZK vstopil s skritimi stremuški nameni, pa je v organizaciji našel samega sebe in premagal lastne nezdrave ambicije; nekateri posamezniki so gotovo karieristi, pa pazijo vsaj na to, da s svojim ravnanjem organizacije ne sramotijo... Kakorkoli že, boj proti kariierizmu je tudi boj z vzgojo in s samovzgojo. Če komunisti ne kapitulirajo pred pojavi kariierizma, če se s to deformacijo ne spoprijazijo, bodo lahko marsikaj napravili za tesnejše, zdrave odnose v organizaciji. Zlasti ustrezno idejnopolično usposabljanje je glede tega lahko zelo pomembno: v organizaciji, ki jo obvladujeta praktičizem in brezidejnost, se je proti kariierizmu še mnogo težje bojevati kot v takšni, ki je idejnopolično aktivna.

Najbolj narobe je, če v kakem okolju silijo v ZK karieristi, zaradi njih pa potem v organizacijo ne morejo vstopiti poštene delovni ljudje. Mlade ljudi, ki vstopajo v ZK, morajo osnovne organizacije angažirati v boju proti kariierizmu v lastnih vrstah in v širšem družbenem okolju. Še vsak uspeh v teh prizadevanjih karieristov je dvignil ugled ZK v oči delovnih ljudi. Kariierizem lahko (neposredno ali posredno) povzroča le demoralizacijo in nedejavnost.

28.

PROBLEM ELITIZMA

Stalin je rad poudarjal, da so komunisti ljudje posebne kova, izjemne kakovosti. Menil je, da so v mnogih pogledih nad množicami drugih delovnih ljudi. Člani Vsesvezne komunistične partije (boljševikov), VKP (b), naj bi bili nekakšna politična, vodstvena, moralna (ipd.) smetana sovjetske družbe... Dejansko je ta partija postajala, potem ko je ni več vodil Lenin, vedno bolj privilegirana skupina, ki se je v procesu svojega odtujevanja od delavskih in kmečkih množic tudi vse bolj kastovsko zapirala vase. Tako je partija v vsakem avtoritarnem stalinističnem (ali podobnem) hierarhičnem sistemu v bistvu tehno-birokratska elita oblasti.

OBJAVO JE OMOGOČIL -
STC SKLADIŠČNO TRANSPORTNI CENTER CELJE

KAM OB POLETHNIH VEČERIH

PLEŠIMO ROCK'N ROLL

Videoteka v Preboldu ni zgolj to

»Zdravo Roman!«
»O, zdravo! Poslušaj, danes imam novo videokaseto, glasba na njej ni starejša od treh mesecev.«

To je bil pozdrav. Roman Jurički, ki skrbi za glasbo v videodiscoteki, ima zmeraj pripravljeno kakšno presečenec. Prav njegova zasluga je tudi, da disco v Preboldu edini v celjski regiji sistematično goji rock'n roll in disco ples. V času, ko so standardni in latinsko-ameriški plesi postali bolj kot ne zgolj sestavni del maturantskih dni, ko je nastala praznina, ki jo je začela zapolnjevati renesansa rock'n rolla in so v večjih centrih množice tečajev, začetnih, nadaljevalnih in akrobatskih v disco in rock'n roll plesih, se je discoteka v Preboldu vključila v dogajanje, ponudila prostor in glasbo za treniranje, plesanje in tekmovanje v modernih plesih. Vsak tretji in četrti petek v mesecu so v discoteki tekmovanja v modernih plesih. Prijavi se lahko katerikoli par, ocenjevalna žirija je izbrana med obiskovalci discoteke in je v njej tudi zmagovalc prejšnjega tekmovanja. Tekmuje se na izpadanje, superfinale določa zmagovalca.

V pogovoru nam je Roman povedal še, da bo tudi v prihodnje poskrbel, da discoteka ne bo zajelo mrtvilo, ki je tako običajno znanje, ko so obiskovalci prepuščeni lastnemu smislu za zabavo. V mesecu septembru bo namreč tekmovanje za miss discoteke, v decembru pa bo organiziran disco maraton. Pripravlja pa še nekaj prese-

nečenj, ki so pa za zdaj še skrivnost.

Če smo sedaj govorili le o posebnostih videoteke v Preboldu, lahko povemo, da vzdrži tudi v ostalih stvareh primerjavo z drugimi discotekami v celjski regiji. Ozvočenje ima dvakrat 160 W, poleg nujne opreme za dober disco sound in običajnega light-showa pa ima še helikopter - skupina rotirajočih barvnih reflektorjev, napravo za proizvodnjo milnih mehurčkov in rotacijsko barvno zrcalno kroglo. Obi-

skovalcem discoteke so to znane stvari, za vse ostale pa velja, pridite in si ogledite! Videokasete predvaja na treh ekranih in ima posnetke uspešnic disco glasbe. Če pa vam ni za glasbo, televizija ima slab spored, vi pa bi radi gledali kriminalko, morda tisto, ki ste jo prejšnji teden zamudili na drugem programu, ker ste gledali nogomet na I. programu, pridite in vprašajte Romana, morda ima posneto. V Preboldu namreč ni nič nenavadnega, da Roman predvaja tudi filme,

risanke, pa tudi tisto dobro reklamo za Coco-colo.

Pa še o glasbi! Mnogo nakupuje zunaj naših meja, dobiva pa plošče tudi preko carinske pošte iz Italije, Avstrije in Anglije. Največ vrti komercialno disco glasbo, mnogo twista in rock'n rolla, rezervirane pa so tudi minute za ameriško glasbo, reggae, punk in seveda nežno, počasno glasbo, za plesalce bluesa, rumba ali pa za tiste bolj zaljubljene, kot radi malce nagajivo rečemo. Glasbo videodiscoteke Prebold lahko poslušate tudi vsak petek na Radiu Celje, ko ima Roman svoje minute glasbe.

In na koncu tisto, kar skoraj vsak med nami vpraša, preden se odloči za obisk te ali one discoteke: v Preboldu ni nobenih neredov, ne v discoteki. Vstopnino pobira

Anderle Stanko, Andi kot ga kličejo prijatelji, ki skrbi tudi za red v discoteki.

Ze njegovo ime je jamstvo za to, vsekakor pa morebitnega razgrajaca minejo neumnosti ob pogledu nanj. Andi že vrsto let uspešno trenira judo za klub Ivo Reya in lahko se pohvali s kar nekaj odlikovanji oz. medaljami. On nam je tudi povedal, da proda ob petkih poprečno 90 kart na večer, ob sobotah pa kar okoli 160, in da so obiskovalci iz različnih koncev Slovenije, pa tudi drugih narodnosti, celo kakšen tujec se najde vmes. Tudi starostna struktura gostov je pisana, od tistih, ki še na koncu svojih let pripisejo -najst, do resnih, starejših parov in v žargonu povedano: »od frik-kov do šminkerjev«.

In vendarle me je še srbel jezik in sem vprašal:

»Roman, delaš za Ljubljano in tvoje plačil fiksno, ne glede na to, ko truda vlogaš v delo. Zaka rej si si nakopal dodatno lo, dodatne stroške?«

Vprašanje res ni bilo vsem na mestu, ampak stvo je, da tega nismo va in da so takšni primeri zmeraj izjeme. Roman m povedal:

»Delo v discoteki mi maga, da ostajam mlad, sem med ljudmi, v stiku mladimi, in če ga opravljam želim, vrtem glasbo v pe discoteki, sicer bi bilo d pusto in dolgočasno. Da imaš polno discoteko, je t ba vložiti mnogo truda, sn stev in delo opravljati z vo in smislom.«

In reči je treba, to mu ti uspeva.

ZVONE PETI

Sašo Božič

Boštjan Praznik

Boštjan Srebočan

Nika Krašovec

Marko Lukan

VESELO NA TABORJENJU

Nedavno so se z desetdnevnega taborjenja v Metliki vrnil mladi taborniki-murni. V tej skupini jih je bilo 45 iz vrtcev Zalec, Polzela in Griže. O vtisih in doživetjih so nam takole pripovedovali.

SASO BOŽIČ: »Pri tabornikih sem šele leto dni, za to pa me je navdušila učiteljica v vrtcu. Na taborjenju mi je bilo zelo všeč. Kopali smo se, se igrali, se učili taborniških veščin, tako, da so bili dnevi skoraj prekratki.«

BOŠTJAN PRAZNIK: »Na taborjenju sem bil prvič in sploh prvič sam tako dolgo od doma. Prve dni mi je bilo tudi malo dolgčas, potem pa nam je čas hitro mineval ob igri in učenju. Sedaj, ko sem spoznal taborniško življenje bi rad ostal med njimi.«

BOŠTJAN SREBOČAN: »Deset dni, ki smo jih preživeli v Metliki ob reki Kolpi, kjer je bil naš tabor, je kar prehitro minilo. Seveda, nam je bilo včasih tudi malo dolgčas po mamicah in

očkih, pa so ga hitro pregnali naši učitelji, ki skrbeli, da smo se dobro zabavali in čimve naučili.«

NIKA KRAŠOVEC: »Za taborjenje so me navdušili starši, ki že od mladih let taborijo, tako, d mi tak način življenja ni nov. Taborniki se me igro naučimo mnogo veščin, živeti v naravi, na čimo pa se jo tudi ljubiti in čuvati.«

MARKO LUKAN: »Star sem sedem let in zel zadovoljen, da sem med taborniki. Življenje taboru je zelo zanimivo, dnevi hitro tečejo, sn neprestano nekaj počneš. Tudi hrana mi je bil zelo všeč, morda tudi zato, kjer smo bili vse dn na svežem zraku, kar povečuje tek.«

T. TAVČAI

KOFIL FILTER

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije

KONUS

Konus
Slovenske Konjice

ANGELOS BAŠ

4

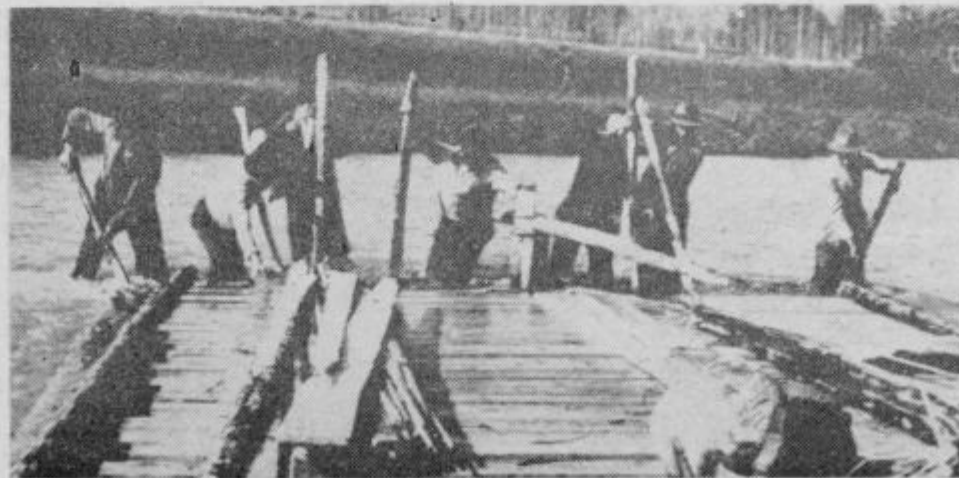
SAVINJSKI SPLAVARJI

od 15. do 19. stoletja

Od vseh stoletij, ko pričujemo o savinjskih splavarjih praviloma samo pisani viri, se ponaša 19. stoletje z najštevilnejšim in najpoučnejšim zadevnim gradivom. Takoj na začetku 19. stoletja nahajamo natančnejše potrdilo in razčlenitev navedenega dopisa iz 1779 in sporočila iz 1796 glede učinka in ozemeljskega obsega savinjskega splavarstva. Resda spričuje bistveno enak učinek te dejavnosti tudi že prošnja zadrečkih splavarjev guberniju 1781 zavoljo ustreznih desetine, v kateri je rečeno, da »se edino na podlagi trgovine z deskami ohranjujejo naše domače razmere«, se pravi, da je ta trgovina temelj za njihov življenjski obstoj, vendar je glede tega poučnejši naslednji opis gornjegrajskega državnega gospostva iz 1801.

Tu je o tem vprašanju zapisano, da nima jo podložniki navedenega gospostva toliko »njiv in travnikov, da bi lahko s prodajo žita prigrisodarili za potrebne davke in od-daje; ker namreč zavoljo pogostnih vremenskih nesreč... često ne pridelajo zado-sti žita za lastno hišno porabo in za setev, se šteje za tukajšnje podložnike lesna trgovina kot prvi pglavlni vir denarnega obtoka, živinoreja pa, ki jo gojijo z uporabo planin-skih pašnikov, katere jim je dalo gospostvo v zakup, kot drugi pglavlni vir. Če bi podložnikom tega gospostva omejili ali celo vzeli ta edina vira denarnega obtoka, ki

sta tukaj uporabna... bi moralo zavoljo tega v kratkem nastati takšno obubožanje podložnikov, da bi se le-ti spričo pomanjka-nja drugih pridobitnih virov nujno ne mogli obdržati v potrebnem kontribucijskem stanju«. V tem opisu je tako lesna trgovina gornjegrajskih podložnikov ugotovljena in razložena kot njihova najpomembnejša živ-ljenjska podlaga, kakor je bilo to, čeprav ne

Pred Zalcem vzdigujejo nasedli splav (trideseta leta)

tolikanj jasno, razvidno iz že navedenih virov iz druge polovice 18. stoletja.

Nakazano podoba dopolnjuje še zapis iz 1807, v katerem beremo, da na Dreti in Savinji »dajejo voznje s splavi veliko zaslužka ne le lastnikom žag in splavov, temveč tudi številnim kočarjem in malim posestnikom, ki se uporabljajo kot splavarski hlapci«. Tu sta tedaj neposredno omenjeni dve enoti, ki sta se ukvarjali s splavarstvom, in sicer kmetje, ki so bili lastniki žag in splavov, ki so torej trgovali z lesom, in pa kočarji in mali kmetje, ki niso bili neposredno udeleženi v lesni trgovini, marveč so imeli od nje korist zgolj kot vozniki splavov. Ob tem je prvič potrjeno ime »splavarski hlapci«, ki je pozneje vseskozi izpričano v ohranjenem ustnem izročilu; ni pa sporočen izraz »splavarski gospodarji« zalastni-ke splavov, ki ga zanje dosledno uporablja ohranjeno ustno izročilo. Slednji vir tudi dostavlja, da so bili vozni stroški pri splavarjenju (ob tem se Bočna omenja kot kraj, kjer so vezali splave) na Hrvaško in v Slavonijo le majhni, in ponavlja, da je dajala ta

dejavnost »znatno korist«. Po vsem pove danem velja torej pritegniti sodbi, da je bilo splavarstvo »glavna gospodarska panoga prebivalstva pod Ljubnim in Gornjim gradom«, in sicer od srede 18. stoletja naprej.

Opis gornjegrajskega državnega gospostva iz 1801 sporoča še, da so splavarji različne deske in letve, sestavne dele za okna in stavbni les največ spomladi in jese ni, ko je bilo na splošno dovolj vode, zakaj na obeh rekah, na Dreti in Savinji od Ljubnega, je mogoče splavariti »pri srednji vo-di«. Kar zadeva kraje, kamor so bili takrat usmerjeni savinjski splavarji, pravi ta vir, da so prodajali les »nekaj na Dolenjsko, največji del pa na Hrvaško in v Srem in celo, če sta dovoljevali varnost in dobro soglasje s turško mejo, do (Sremske) Mitrovice in Beograda«. Vozili so potemtakem najdlje do zahodnega Srema, v posebnih primerih ali le redkeje do Sremske Mitrovice in Beograda; to so bili na prehodu 18. in v 19. stoletje najbolj oddaljeni kraji, do koder je prihajal slovenski kmet na svojih trgovskih in drugih delovnih poteh.

Plovba po Savi je bila na začetku 19. stoletja zvečine precej olajšana zavoljo prejšnjih regulacijskih del na slovenskem in južnejšem delu reke; podobno je bilo tudi na Savinji od Celja do Zidanega mosta. Iz te dobe pa so obenem prav tako znane poškode mostov, zapornice, nasipov in drugih naprav te vrste na Savi, tako da so bile zoper takšno »objestno« početje »hudobnih ali lahkomišelnih ljudi« vpeljane zaporne kazni.

Kakšne so utegnile biti na voznjah nezgode splavarjev ali, natančneje, splavarskih lastnikov in njihovih voznikov ali hlapcev (mimo nesreč pri sami voznji), pripovedujejo naslednji primeri. L. 1813 so mozirskega tržana Marka Jurija Lipolda v Slavoniji oropali »ponoči turški roparji« za 1100 goldinarjev, medtem ko je bil 1814 ob 1200 goldinarjev, in sicer zoper v Slavoniji (»ob Savi«) in zoper zavoljo »turških roparjev«.

PARTIZAN SLOVENIJE

GOZDNA ŠOLA V MOZIRJU

V taboru tudi pionirji-gasilci Celja

Če boste kdaj iskali gozdno šolo v Mozirju, pa je povprašajte, kajti drugače se boste sigurno izgubili. Leži na robu gozda, na polovici poti med Metušem in Mozirjem. Prav prijeten koticček je to, kateri nudi prijetno peno, dve minuti pa loči tabor in Savinjo.

Gozdno šolo v Mozirju organizira TVD Partizan Slovenije že od leta 1936. D osnovnih podatkih Gozdne šole v Mozirju nam je pripovedovala **Tragica Bužga**, sekretarica predsedstva Partizana Slovenije. Tabor je namenjen predvsem športnikom, ki imajo tu resnično enkratno možnost za izvajanje svojih programov. Za Gozdno šolo vlada veliko zanimanje, tako da vsi zainteresirani niti ne pridejo na vrsto. Tabor postavijo 1. julija, podrejo pa nekje v sredini avgusta. Prostora je za 100 ljudi, smene pa se menjujejo na različno število dni.

Največji proglom se javlja okrog denarja, saj se Gozdna šola finansira sama. Denar, ki ga za taborjenje vplačajo posamezne skupine, se porabi za prehrano, s katero so

vsil resnično zelo zadovoljni. V taboru bi bilo nujno marsikaj obnoviti, preurediti in nabaviti na novo, letošnje leto so z velikimi težavami prišli do prepotrebni sanitarij. Letos so sicer dobili nekaj denarnih sredstev od Partizana Slovenije, upajo pa da se bodo nanje spomnili tudi naslednja leta.

Zal pa jih objekti čez zimo ne pričakajo takšni, kot jih zapustijo v sredini avgusta. Vse preveč je tistih, ki ne vidijo samostojnega dela, truda za ureditev in vzdrževanje Gozdne šole. Ljudje imajo slab odnos do družbenih stvari. In spet se pojavijo tisto staro pravilo, da nas nikjer ni, ko je potrebno pomagati, vse preveč pa se jih najde, kadar je treba kaj uničiti, pa četudi od tega ne odnese prav nobene koristi.

V tednu od 11. do 18. avgusta tabori v Mozirju zadnja smena. To so pionirji gasilci Občinske gasilske zveze Celje, ki so edina bolj počitniško-letovalna skupina.

Janez Klokočevnik, taborovodja: V Gozdni šoli v Mozirju letuje 96 pionir-

jev in 8 mentorjev Občinske gasilske zveze Celje. Letos imamo prvič na razpolago celoten tabor, v katerem lahko delamo po svojem programu. Društvo v OGZ Celje je 24, od teh se jih je sedem udeležilo tega tabora. To so Store, Gaberje, Lopata, Lokrovec, Ostrožno, Prožinska vas in Teharje. Sredstva za plačilo tega letovanja, ki traja sedem dni, je prispevala polovico OGZ Celje, ostali del pa društva in starši otrok.

Jože Jurgec, pomočnik taborovodje: Delovni dan v taboru je zelo pester, in zanimiv. Vstajamo ob 7. uri, ko je na vrsti telovadni del, sledi zajtrk in nato dvig zastave. Pionirji so potem zaposleni do kosila, ki je okrog 12.30. Po kosilu imamo enourni počitek, v kolkor imamo lepo vreme, je dovoljeno tudi kopanje. Popoldne igramo razne igre z žogo, ob 7. uri zvečer pa je večerja. Potem imajo pionirji na voljo žogo, pripravimo tudi kakšen ples, kulturni program ali kaj podobnega.

Igor Rataj, mentor za šport: Organizirali smo že orientacijski pohod, pripravljamo pa tudi lov na lisico, to bo malo bolj zahtevna proga. V načrtu imamo razne turnirje, nogometno tekmo med mentorji in pionirji smo že odigrali in jo tudi presenetljivo izgubili s 6:11. Odbojgarsko tekmo smo zmagali mentorji, prepričljivo s 3:0. Kadar gremo na kopanje, so pionirji razdeljeni v dve skupini - plavalce in neplavalce. Jaz skrbim za neplavalce, pomaga pa mi tudi celjski Poldek. V nedeljo bomo organizirali pohod na Dobrovlje, kjer je spomenik padlim borcem. Na neki kmetiji nam bo kmet, ki

je bil soudeležen v tej bitki pripovedoval, kakšni so bili boji.

Andrej Meze - celjski Poldek, mentor dobre volje: Kako je pri nas, vam bom povedal z dvema besedama: lepo, pravi raj na zemlji, za katerega se moramo zahvaliti OGZ Celje, posameznim društvom in staršem. Tu živimo precej stabilizacijsko, urimo se v gasilskih veščinah in se zavedamo, da bomo s tem pomagali naši družbi. Vse to dopolnjujemo s športnimi aktivnostmi in dobre voljo, ki je tu res ne manjka. Delo v taboru je naporno, pionirski pa so kot ptički na veji, skačejo, prepevajo in imajo izreden posluš za petje. Pripravili bomo svoje Igre brez meja, ko bomo v gozdu improvizirali požar. Kaj naj še rečem? Najraje bi ostal tu, v gozdni šoli, kjer je blaženi mir in veseli me delo z mladimi. Veseli smo, da ste nas obiskali, kajti samo s propagando lahko pomagate vi gasilec, mi pa z gasilnimi aparati vam.

Jože Dimec - podpredsednik OGZ Celje: Namen našega obiska v Gozdni šoli je ta, da vidimo kako poteka taborjenje v letu 1982. Pri obisku smo ugotovili izredno disciplino, dober vtis in dobro počutje naših najmlajših. Program je tak, da se lahko združijo koristno s strokovnim, ker je naš cilj usmerjanje naše mladine v gasilske vrste, ki so izrednega družbenega pomena.

Kaj naj še dodamo? Gasilci so si v Gozdni šoli v Mozirju pričarali resnično pravi raj na zemlji. Vsakega, ki pride mimo, sprejmejo z veseljem in na sploh so to izredno prijetni ljudje. Sicer pa je treba z njimi doživeti in preživeti dan ali dva in šele potem bo vaša slika popolna. Ko smo odhajali iz fabrika, pa so nas pionirji gasilci pozdravili s svojim geslom: »NA POMOČ!«
MATEJA ZALOŽNIK

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

V muzeju revolucije si obiskovalci lahko ogledajo stalno razstavno zbirko vsak dan razen ob ponedeljkih od 9. do 12. ure, ob sredah pa tudi popoldan od 14. do 17. ure.

V spodnjih razstavnih prostorih Muzeja revolucije pa so občasno odprte razstave, ki jih pripravljajo različni ustvarjalci.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan od 9. do 12. ure, ob sredah tudi v popoldanskem času od 14. do 16. ure, ob ponedeljkih pa je zaprt za obiskovalce. Ogledate si lahko stalno razstavno zbirko, ki prikazuje kulturno zgodovinske spomenike, rimski lapidarij in arheološko razstavo.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V knjižnici Edvarda Kardelja je odprta razstava z naslovom Naredi sam. Razstava je v avlah osrednje knjižnice na Muzejskem trgu. Ogled je možen vsak dan v času, ko knjižnica posluje za bralce, razstava pa bo odprta do 1. septembra.

ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

V Šempetru v Savinjski dolini sta odprta za ogled oba turistična objekta, jama Pekel, edina jama na štaterskem območju z bogatim kapniškim okrasjem in Rimska nekropola s pomembnimi spomeniki iz rimske dobe. Ogled je možen vsak dan od 8. do 18. ure. Pri obeh turističnih objektih pa je organizirana vodniška služba.

AVLA HOTELA RUBIN ŽALEC

V avli hotela Rubin v Žalcu je odprta razstava slikarskih del slikarja Srečka Skoberneta. Razstava bo odprta do konca meseca avgusta.

AVLA VELEBLAGOVNICE NAMA ŽALEC

V avli veleblagovnice Nama razstavlja svoja dela drugi Celjan amater, Niko Ignjatič. Obiskovalcem se predstavlja s svojimi olji. Razstava pa bo odprta do 26. avgusta.

RAZSTAVNI SALON MEBLO CELJE

V Razstavni salonu Meblo v Vrunčevi ulici v Celju je odprta razstava, na kateri predstavlja intarzije Celjan Stane Rak. Razstava bo odprta do konca meseca avgusta.

KINO VOJNIK

V kinodvorani v Vojniku bodo predvajali v nedeljo, 22. avgusta v matinejski predstavi film Tigrove oči, v popoldanskem času ob 17. in 19.30 uri pa bo na sporedu film Karibu s severa.

CELJSKE POLETNE PRIREDITVE

V okviru celjskih poletnih prireditev bosta jutri, v petek kar dve. Na odprtem odru na Tomšičevem trgu bodo ob 18. uri nastopili člani prosvetnega društva Dominik Hriberšek iz Smartnega v Rožni dolini, ob 20. uri pa bo v atriju na Tomšičevem trgu večer opernih arij in pesmi, na katerem bodo nastopili priznani solisti ljubljanske opere Ladko Korošec, Silva Hočvarjeva in Rajko Koritnik. Med nastopajočimi bo tudi harmonikar Milan Stante.

KINO ŠMARJE

V kinodvorani v Šmarju bodo predvajali danes ob 20. uri kanadsko-francosko komedijo Punčke, jutri, v petek, ob 20. uri na sporedu hongkonški akcijski film Kralj boksarjev, v soboto, 21. avgusta ob 20. uri in v nedeljo, 22. avgusta ob 18. uri pa bo na sporedu ameriška drama Velika igra.

DVORANA GOLOVEC

V okviru poletnih prireditev v Celju bo v dvorani Golovec v soboto, 21. avgusta ob 20. uri satirični kabaret Občinski svetnik Josef Švejk, za katerega je tekst napisal Tone Fornezzi-Tof, sodelujejo pa Janez Hočvar Rifle, Martin Zvelc in Hanez Hvale-Fonzi.

RAZSTAVNI SALON ROGAŠKA SLATINA

Delavska univerza Rogiška Slatina v sodelovanju z občinsko kulturno skupnostjo Šmarje in Turističnim društvom Rogiška Slatina prireja Razstavo olj Zdravke Dolinšek iz Celja. Otvoritev razstave s kulturnim programom bo jutri, v petek 20. avgusta ob 19.30 uri v Razstavni salonu v Rogiški Slatini.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

V restavraciji Pošta v Rogiški Slatini je vsak večer, razen ob ponedeljkih od 19.30 do 24. ure, ob četrčkih pa od 16. do 21. ure plesna glasba, v kavarni hotela Donat pa je vsak večer razen ob torkih klavirski koncert.

Tudi v nedeljo, 22. avgusta bo ob 15. uri na izletniški točki Bellevue tradicionalni piknik.

GASILSKO DRUŠTVO PARIŽLJE

Gasilsko društvo Parižlje-Topovlje prireja v soboto, 21. avgusta proslavo ob 55-letnici gasilskega društva. Proslava in vrtna veselica s katero bodo nadaljevali, se bo pričela ob 13. uri pri gasilnem domu.

KOŠARKARJI CIBONE V CELJU

V nedeljo, 22. avgusta, bo v Celju v dvorani Tehnične centra nadvse zanimiva košarkarska tekma. Zadržala se bo ob 10. uri, srečali pa se bosta ekipi državne in pokalne prvaka CIBONE iz Zagreba ter član II. zvezne lige LIBELA Celje. Obe ekipi bosta nastopali v domala popolnih postavah. Cibona brez reprezentantov, ki so na svetovnem prvenstvu v Kolumbiji, Celjani pa okrepljeni s »povratniki« Golcem in Pipanom. Obeta se zanimiva tekma, saj se želijo Celjani čimbolje pripraviti za novo tekmovalno sezono, kjer bodo okrepljeni poskušali osvojiti prvo mesto ter povratek v I. B zvezno ligo.

TV

MODERNO IN POCENI BOSTE OBLEČENI,
če boste obiskali

**Veleblagovnico NAMA Žalec in
Prodajni center LEVEC**

Od 16. avgusta do 15. septembra

SEZONSKA RAZPRODAJA SPOMLADANSKO-
POLETNE GARDEROBE

CENEJE LAHKO KUPITE:

- otroško, žensko in moško konfekcijo in pletenine
- srajce in bluže
- čevlje ter torbice

do
40%

V veleblagovnici NAMA v Žalcu in
Prodajnem centru LEVEC vas pričakujejo!

OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE - OD RINKE DO SOTLE

HEJ HAJ BRIGADE

Veliko jih je, ki so se odločili v počitnicah pomagati ljudem iz nerazvitih predelov naše domovine k napredku. Tudi na Kozjansko so prišli, in to ne prvič, saj se vsako leto znova in znova vračajo. Tisti, ki so letos že drugič ali pa tretjič na Kozjanskem, pravijo, da so kozjanske ljudi, tršate a po srcu neverjetno mehke, dobre in prijazne, nekako vzljubili in, da tudi v času, ko ni akcije, radi prihajajo med kozjanske griče. Domačini so jih veseli, hvaležni so jim za vsak izkopen meter jarka, za vsak meter urejene ceste in zavedajo se, da bi brez mladih brigadirjev ne imelo toliko gospodinjstev elektrike in, da bi brez udarniškega dela v popoldanskem času, ko brigadirji pomagajo kmetom, ostalo veliko dela po poljih neopravljenega. Vse to jim brigadirji dajejo, nikoli ne negodujejo, tudi če so po sredi krvavi žulji in vročina, delajo naprej, saj kot sami pravijo, so prišli sem zato, da bi s svojim delom pomagali k razvoju in napredku. S pesmijo na ustih, nasmehom na licih in nekakšnim posebnim žarom v očeh se odpravljajo zjutraj na delovišča, vračajo popoldan v naselje, popolnoma blatni, preznojeni in lačni, a vendar srečni, da so z opravljenim delom napravili korak naprej k cilju, ki so si ga že pred prihodom na akcijo jasno začrtali - napraviti vse kar se da, da bi se življenjski pogoji Kozjancev izboljšali. Pesem jih

spremlja tudi zvečer, pa naj bo to ob tabornem ognju, ob predstavitvi brigad ali pa ob kakšni drugi priložnosti. Takšna je slika vseh brigadirjev. Lahko bi predstavili samo enega ali pa dva; ampak kaj, ko pa so vsi takšni, da jih je vredno predstaviti. Vsak je osebnost zase, ampak skupni cilj, ki so si ga zastavili, jih povezuje in napravljajo iz vseh njih veliko družino, družino v kateri vlada prijateljstvo, bratstvo in

enotnost med pripadniki vseh jugoslovanskih narodov. Lepo je biti brigadir, še lepše brigadir udarnik, ampak tisto najlepše pa ostaja vsem skupno, to je zavest, da so po svojih najboljših močeh pomagali soljudem do boljših življenjskih pogojev in da so skupaj premagovali številne težave ter skupaj preživeli veliko lepih, nepozabnih trenutkov.

Z-D-R-A-V-O, IVANA

GOBARSKO POPOLDNE

Dolgo sem vrtela pero in si belila glavo, da bi izvrtala kakšno prav posebno temo za tole stran. In kot je v navadi, se ti ravno takrat, ko je najbolj potrebuješ, prav nobena pametna misel ne podi po glavi. No, pa se mi je končno priložnost za pisanje ponudila kar sama od sebe.

Prijetno popoldne je bilo, pa sem se odločila, da malce pokukam v gozd, če so gobe znova pognale. Rečeno - storjeno. In odpravim se naravnost v Loko pri Žusmu, tja, od koder imam dobre izkušnje z gobjo letino še od lani.

Ko prispem v zeleni hlad gozdov, se kar od nekod - morda izpod vej prijaznih krošenj nad mano, priplazi košček dobre volje in se prilepiti name. Navdušeno se poženem v goščavje na lov za gobami.

Ze debelo uro sem na poti, (zdaj se spuščam po strmeh, z listjem pokritem pobočju, da komaj lovim ravnotežje, zdaj zopet sopiham v hrib in grizem kolena) pa je pogled v mojo košarico dokaj žalosten. Le nekaj osamljenih lisičk polezuje v njej, o jurčkih pa niti duha in sluha. Toda ker z navdušenostjo prežeti gobar ne odneha tako žlepi, se tudi jaz, kljub utrujenosti, ki že načenja moje, pretežno sedenja vajene ude, odpravim naprej. A vse kaže, da so se tokrat vsi gobani tega gozda zarotili proti meni, kajti niti enega sarnatega nisem uspela najti. Res je, da sem pod večer, ko sem se

vračala domov imela zvrhano košarico lisičk, toda kaj je to proti enemu samemu rjavemu klobučku, ki bi kukal izpod listja in trave in ob katerem vsakemu poštenemu gobarju malce hitreje utripa srce. Kaj naj bi počela z vso to rumeno nesnago tudi nisem imela pojma in sklenila sem jih prodati.

Toda, kje? Ravno takrat dohitim fantiča, ki z nekam sumljivo polno vrečko urno ubira z drobnimi nožicami peščeno pot navzdol.

»Naj me strela, če tale poblič ne nese gob na odkupno postajo,« zamomljam sama pri sebi, ustavim in ga povprašam, kam je namenjen. In res se nisem motila. Pravi, da je do odkupne postaje še kar daleč, in ko ga povabim v avto, sva oba zadovoljna. On zato, ker mu ne bo treba

več pešati, jaz pa, ker se bom končno znebila odvečnih lisičk. (Mimogrede, za krepko juhico sem si jih seveda prihranila.)

Na odkupni postaji, ki je poleg tega tudi gostilna, je kar živahno. Ravnokar tehtajo gobe nekemu možakarju. Kar sedem kil teh drobnih rumenih gob je prinesel. Le koliko poti je moral za vse to prehoditi?

Sicer pa so tu predvsem otroci. Dekletce - kakih dvanaest let ima - skrbno pospravlja izkupiček od prodanih lisičk.

»Na morje grem,« pravi, »pa takole zaslužim kakšen dinar, ki mi bo gotovo prišel prav. Včeraj in danes sem zbrala že petinšedeset starih tisočakov.«

In tako pripovedujejo vsi po vrsti. Ta bo izkupiček namenil za zvezke, drugi varčuje za kakšno skrito željo, ki mu je starši ne morejo izpolniti.

»Pa še nadvse imenitno je, če si lahko takole služiš denar in potem počneš z njim, kar te je volja,« zatrjujejo vsi po vrsti.

Ko se prijetno utrujena in zadovoljna vračam proti domu, razmišljam o teh otrocih, ki s tolikim ponosom govorijo o prisluženem denarju. To res ni majhna stvar. Ti otroci gotovo cenijo vsak dinar, saj so se morali pošteno namučiti zanj. Pa še počitniški čas so prijetno in pametno izkoristili.

NADA KUMER

PREDSTAVITEV SEDANJH IN TUDI BODO

RAZPETI IN ODGOVORNI IN ODGOVORNI OBČUTLJIVI

Poletje bi brez njihovih prispevkov bilo sporočali zanimivosti za vas! Mnogi iz dopustu (tudi delovnem!), tako nam je še kako prav. Ne nazadnje pomeni tudi informatorje spoznate z osnovnimi osebnimi zapisi. Žal takrat, ko smo se odločili za zato jih bomo objavili samo z imeni. Up

JAZ, NOGOMETAŠ!

OS I. celjske čete dali prve lekcije kako je s to stvarjo. Te lekcije pa so bile zame usodne, bi rekla moja mama, ko se včasih kar za glavo prime, ko vidi na moji pisalni mizi vse polno stvari, ki ne sodijo k učnemu programu. Trenutno sem aktivna v ŠSD Kajuh na celjski gimnaziji, katerega želim z delom in prizadevnostjo vseh članov dvigniti naravnost med oblake. V našem ŠSD smo se imeli rasnično prima, saj so bili prijateljski odnosi na najvišji ravni. Sicer pa ne vem kako bo prihodnje leto, ker gonilna sila vsega »luštnega« letos zapuša našo šolo. Kaj takega na srednji šoli, ko si »po pravem« le številka, rasnično nisem pričakovala. Letos se bo sicer treba malo več posvetiti šoli, ker je pred vrati teta Matura.

Dejali so mi, naj se predstavim za sredinsko stran Novega tednika s svojim tekstom. Drugega nič. Da bo moj izdelek dišal po športu je čisto gotovo, saj pri meni brez tega sploh ne gre. Pa da ne boste mislili, da sem kakšna strašno velika športnica! Športna delavka, bi prej rekla. Da se bom ukvarjala s športom tako in drugače je bilo ugotovljeno že veliko pred mojim rojstvom. Babica v bolnici je ob neki priliki na zdravniškem pregledu dejala moji mami: »Tale vaš mulc bo pa sigurno nogometiš, že sedaj tako brca!«

No, ja! O novem nogometišu v družini so se očetu hitro podrli upi, ko je proti koncu aprila na svet privekalo žensko bitje. Pa smo sedaj kljub temu vsi zadovoljni. Na vsak način hočem o športu vedeti več kot oče in zelo dobro se mi zdi, če lahko mam o tem in onem kaj poučim.

V športni mlin sem padla čisto po naključju. Sicer je pa to za sredinsko stran predolga zgodba. Najresneje sem se ukvarjala z odbojko, a sem tudi s treningi pri OK Golovec že prenehala, toda še vedno rada zaigram v šolski reprezentanci. Bolj kot ukvarjanje s športom me sedaj veseli delo na tem področju.

Delo šolskih športnih društev me veseli že od 7. razreda osnovne šole, ko so mi na

MATEJKA ZALOŽNIK

LEPO JE BILO V ČASU DOPUS IN NOVEM TEDNU NA SIRSEM CELJSKI DROČJU:

(vsi med novinarstvom in JOLANDA USK) Vsem smo za delo

JESEN

Sedela je ob oknu ostarelih upognjenih gubi. Med košenimi se ji prelivala jagode menega moleka s kristusovo podobo, ki nekaj srebrna. Izšla je usta je premikala v ni molitvi. Bila je sen, oskubljena, od črna drevesa so se vetru in čakala na mlaj, kot ona. Vsako opazovala njihovo no smrt in ponovno nje in vsako leto je drevju njegovo življenje se je zdela, kot da je Zunaj je rosilo, jesen gla se je spustila na zemlji, kot da hoče ti vanjo. Sovražila je jeseni, ko je morala dan prečemeti ob oknem pričakanju. To je njen občutek osamljenosti

PIISOVALCEV ŽIVLJENJSKIH NOVIC

ED LEPOTO RNOSTJO GA POKLIGA

nejše, kot je! Prišli so med nas, da bi
so v tem poletnem času na zasluženem
ljudi, ki počasi zahajajo v naše vrste, prišla
itev! In prav je, da te bodoče dobre
podatki in njihovimi prvimi - že zelo dobrimi -
o predstavitev, ni bilo več vseh med nami,
la bo tudi to dovolj.

LETOŠNJE LETO JE LETO STAREJŠIH

Letošnje leto mineva pod geslom: »Dodajmo življenje letom«, to je geslo leta starejših. Organizacija Rdečega križa se tako letos še bolj kot doslej pogloblja v probleme starejših oseb, jih skuša reševati. Odstotek starejših v naši družbi stalno raste, na žalost pa izginjajo v mestnih okoljih tradicionalne oblike solidarnosti. Zato mora Rdeči križ organizirati sosedsko pomoč, pa tudi druge organizirane oblike pomoči na domu. Bolj intenzivno morajo iskati možnosti za angažiranje starejših ljudi v raznih družbeno koristnih

dejavnostih znotraj organizacije Rdečega križa, in v krajevnih skupnostih pri najrazličnejših aktivnostih. Pri starejših je treba okrepiti občutek, da so še vedno koristni in enakovredni v družbenem življenju in odločanju, da so lahko ponosni na svoja minula leta, v katerih so s svojim delom in odkrnanji prispevali k razvoju naše družbe, to pa lahko dosežemo le z izkazovanjem zaupanja njihovim sposobnostim.

Poleg te akcije pa teče v Organizaciji Rdečega križa v Celju vzporedno z njo še vrsta drugih. Skozi vse pa se kot rdeča nit prepleta prizadevanje za humanizacijo odnosov na vseh področjih. Organizirajo celo vrsto predavanj s področja vzgoje in izobraževanja in zdravstvene prosvete, varstva okolja, družine in prostega časa, za zdravo zobovje, o duševnih motnjah mladostnikov, problemi zasvojenosti, invalidnosti in podobno. V svoje delo še najbolj vključujejo mlade, saj je treba začeti od začetka. Na osnovnih šolah mentorji še spodbujajo in vodijo, medtem ko so na srednjih šolah mladi že zelo samoiniciativni. Veliko se vključujejo v razne nabiralne akcije, kot so zbiranje papirja, oblek, pomagajo starejšim, bolnim, invalidnim, organizirajo delovne akcije za spravilo pridelkov, drv, pa tudi nabirajo zelišča. Rdečemu križu radi pomagajo vsi, ne le mladi, saj drugače jim ne bi uspelo zbrati letos že 504 litre krvi, le v juniju pa so zbrali za dograditev počitniškega doma na Debelem rtiču 26 ton papirja. Dejavnost Rdečega križa je torej široka, prizadevajo pa si, da bi jo še razširili in končno premagali zmotno mišljenje nekaterih, da Rdeči križ le zbira star papir in obleke.

ANDREJA LEŠNIK

GLEJ PTIČKA!

»Šmentana punca, ti, kakšen zmazek si pa spet namalala!?« O, bog. Že zopet nič užitnega. Pa tako sem se trudila! Jasno, fotoaparati je zanič, vam rečem. No ja, mogoče sem pa res sama kaj kriva. Ampak čisto majceno. Najbrž je bil na aparatu poklopec...

Ja, takole se ti pa dogaja v teje službi. Če si seveda takšen antitalent za slikanje kot jaz, seveda. Še sreča, da nisem edina, ki mi upravljanje s to napravo povzroča tolikšne preglavice. Sreča, pravim, ampak seveda le z mojega stališča. Ubogi David, ki razvija naše po(ne)srečene fotografije, se namreč ničlikokrat drži za glavo. No ja, včasih tudi kakšno bolj ostro »zašepeta«, potem pa se sprizani z usodo in le napove kakšen fotografski krožek za

vso »zelenjavo«, ki se ta čas mota po redakciji. Ampak, odkrito rečeno, dvomim v uspeh. Vsaj zase. Čisto preprosto zato, ker sem dobila že toliko instrukcij in nasve-

tov na tem področju, da bi bila lahko še pravi mojster, pa nič. Kvečjemu še slabše.

Saj ne rečem, tisti »škljoc« je prav enostaven. Toda vse te obupne zadeve, ki jih moraš pred tem spraviti v red, mi predstavljajo pravi gordijski voz. In tako se mi je že nemalokrat zgodilo, da sem pritiskala in pritiskala na sprožilec, seveda v pripravi, da bodo slike enkratno uspeli, potem pa mi pokažejo čisto bel film. »Osvetlitev, ljubica,« mi rečejo še prizanesljivo. »Kaj pa čas, punca!« slišim že ostreje. »Kako pa delaš z bliskavico, smrkla.« Ja, človek bi se razjokal. Pa pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa! Očitno sem eden izmed tistih otrok, ki po svojih starših niso podedovali prav ničesar. Še sreča, da oče ne vidi vseh teh mojnih »umetnin«. Bi bila spet zabava pri hiši! Tako pa le tu in tam potožim »ljubemu očku«, da mi je ponagajal aparat, ali pa, da sem se čisto majceno zmotila, pa da mi zato ni nič uspelo. »Bo že bolje«, me tolaži. Že, že, ampak kdaj!

Zadnjič sem ob reportaži za Novi tednik morala, povsem normalno, prinesiti tudi sliko. Iz preteklih izkušenj (za katere pravijo, da delajo mojstre) sem že vedela, da bo bolje, če se povsem natančno posvetujem s kom, ki ima z tem več sreče, da potem ne bo zopet polomije. Prav vse so mi razložili, tako da se oborožena z znanjem spravim na teren. Možakar, s katerim sem imela razgovor, se mi prav lepo postavi (svetijem mu, da izgovori besedo »cheese«, da bo izgledal bolj naravno), sama se že psihično pripravim na finale, potem pa... Strela, bliskavica je odpovedala. Poskusim še enkrat. »Glej ptička!« se še sama nasmejem in pritisknem. V prazno. Po četrtem poskusu obupam. Oddrvim nazaj na redakcijo, da mi ugotovijo napako, nato zopet nazaj. Pa zopet nič. In nič ni nič.

»Lepo te prosim, pojdi tja, pa poslikaj, kar je treba.« Klic obupanega. Ne, jaz za to že nisem. Pa čeprav proti ptičkom nimam prav nič.

POLONA ZNIDARŠIČ

Jolanda Ušen je bila »motor« celotne redakcije ob odsotnosti glavne tajnice, ki je bila na zasluženem dopustu. Jolanda je doma iz Trnave, končala pa je tretji letnik Upravnoadministrativne šole. Zaradi pridnosti bi jo radi še večkrat videli v centru naše redakcije.

ANKINI GOLOBI

Ali so golobi res leteče podgane? Anka Markovič je se ogorčeno postavila v njihovo obrambo. »Toliko let imam v stanovanju živali, največkrat golobe in doslej mi še ni bilo nič. V mestih je veliko ljudi, ki jih krmijo, torej bi vsi ti morali že zdavnaj zbolet.«

Pa o vsem tem niti ne razmišlja dosti. Povsem naravno se ji zdi, da po njeni kopalnici v bloku na Hudinji skače golob. Njegovo prebivališče je v kopalni kadi! Lepo v slogi živijo ona, golob in velik črno bel maček.

Anka Markovič je upokojenka. Sama živi in skrb za živali ji izpolnjuje dneve. Otroci že vedo, h komu morajo prinesiti ptiča s polomljeno perutjo, poškočevano nogo ali izgubljenega mačka. »Živeli smo v mestu, toda pri hiši je bil vselej kakšen pernat ali kosmat neboljenc. Nekoč sem na postaji od fantiča kupila drozga. Ščasoma se je tako navadil na nas, da je skakljal sem ter tja po kuhinji, ne da bi skušal pobegniti. Hkrati smo imeli še psa in dve mački. Tako sem samo nadaljevala »družinsko tradicijo«. Tegale mojega mačka pa imam že trinajst let. Našla sem ga, ko je ves sestradan čepel v nekem jarku in so ga ljudje radovedno ogledovali. Z njim se pogovarjam in vse razume.«

Trenutno pa jo skrbi tisti kopalniški golob. Na nogi ima namreč kovinski obroček s številko. Ko so ji ga otroci prinesli, je bil bolan in izčrpan, sedaj pa ga je vesele pogledati. Anka Markovič pravi, da bi ga rada dala last-

niku, le da ne ve, kje naj ga išče. In zakaj ga ne bi enostavno izpustila? »Kaj pa, če bi ga dobil kakšen maček?« Sama se zaveda, da ji je prišel k srcu, vendar za vselej ne more ostati v stanovanju. Na njegovo mesto bi tako kmalu prišel drugi, potreben pomoči.

»Pa saj nisem edina, ki to počnem, vendar jih nekateri ne krmijo pravilno. Pozimi jim ne bi smeli dajati kuhane hrane. Sama kupujem cele vreče pšenice, le da je zadnje čase ne dobim dovolj.«

Anka Markovič je torej vso skrb posvetila golobom. Lahko bi to bile tudi druge živali, to niti ni važno. Ob takih ljudeh vselej pomislím, zakaj svoje energije in prostega časa ne usmerijo kam drugam. Smo krivi mi, ki nanje skoraj pozabimo, ko prenehajo z rednim delom? Vsak se potem pač znajde, kakor ve in zna, samo da nima občutka, da je nekoristen in odveč. Pa čeprav skrbi le za golobe.

TATJANA PODGORŠEK

TEDNIKOV ŠOPEK Z NAJLEPŠIM CVETJEM IN NEKAJ DEKORACIJE JE SKUPAJ ZLOŽIL ZA VAS

TONE VRABL

SO NAM POMAGALI
V RADIU CELJE
BREZ INFORMACIJ
VZVEN CELJSKEM PO-

DER,
EK,
BC,
DARŠIČ,
VSEK,
ŠNIK,
ER,
LOZNIK,
EŽNAK,
EL,
UH,
GORŠEK

ter BARBARA STRLIČ
(krem delu).

več hvaležni!

odvečnosti okrepil. Misli
ki jo plule v preteklost, k nje-
otrokom, ki so jo strpali
ta dom, češ da zanjo ni pro-
tora pri njih. Pa jim ni za-
nerila, tolažila se je s tem, da
stari in mladi pač niso za-
kupaj. Kljub bedni tolažbi
v njeni duši tiha žela je.

Iz sanjskega dremeža jo je
prebudil rezek zvok zvonca,

PRI FRANCU IN ANTONIJI PELKO V LOKI PRI ŽUSMU

TOVARNA NA POLJU

Letošnja letina kot piškav oreh

Franca in Antonija Pelko smo srečali v hudi vročini v njuni »tovarni«, na polju. Pot je tekel iz zagorelih obrazov, okoli živine, ki je vlekla ob pomoči obeh kmetov, pa so divjali tečni obadi. Zaželeli smo si dober dan... Franc in Antonija: »Dan je res lep, ni pa tudi dober. Saj nam je domala vse stolklo... pa tako lepo je kazalo...«

Tudi Loko pri Žusmu je pred tedni zajela huda ujma ter v trenutku uničila domala vse, kar je še malo pred tem tako lepo raslo in kazalo na obilno letino, ki bi lahko navrgla za ves trud tudi ne-

kaj nepotrebnega »cvenka«. Zdaj je žal drugače. Sedli smo pod okleščeno jablano ob hišo št. 8, kjer je tudi odjemalnica mleka. Pri Pelkovih so namreč specializirani za živinorejo in mlekarkstvo pa tudi drugi pripeljejo mleko tja, od koder ga potem odpeljejo dalje. Sicer pa Pelkova večino mleka dajeja kar v Loko pri Žusmu in z njim osrečujeta Ločane z dobrim mlekom. Pelkova imata kmetijo, ki je velika enajst hektarov in to z gozdom. V hlevu je trenutno osem krav. Vsako leto pridelajo tudi nekaj pšenice,

koruze, krompirja in ostalih drobnarij, ki so bolj za doma. Franc Pelko: »Letos ne bomo niti toliko pšenice namlatili, kolikor smo jo posejali, saj je vse toča stolkla.« Antonija Pelko: »Vinograd sva imela tako lepo urejen in tako poln, da je kazalo na vse najboljše. Zdaj nimava nič. Takšnega razdejanja nihče ne pomni...«

Pelkova sta tudi kooperanta Kmetijskega kombinata Sentjur. Kakšno je to sodelovanje? Oba odgovarjata, da sta z njim zadovoljna, če pa bi bilo boljše pa proti temu ne bi imela nič. Franc Pelko pa poleg tega, da kmetuje, najde tudi nekaj časa za gasilstvo, kjer je bil med ustanovnimi člani loškega gasilskega društva. Takole se spominja začetkov in razvoja gasilstva: »Društvo smo ustanovili v Gajškovi gostilni, orodjarno pa smo imeli v njegovi drvarnici. Imeli smo samo cevi in motorko. Potem smo imeli prostore v stari ledenici, kasneje smo dobili gasilski dom, novega pa leta 1979.«

Pelkova kot vsi ostali kmetje v svoji »tovarni« ne poznata počitka, saj dela ne zmanjka. Franc pa si del časa »vzame« tudi za gasilstvo in prijatelje. Tudi to je potrebno, saj je delo tako ali tako preveč naporno.

IVANA FIDLER

KONJEREJA SPET OŽIVLJA

Franci Zličar iz Ponikve ima že eno leto dva konja pasme haflinger. To sta križanec med angleškim hladnokrvnim konjem in arabcem. Pravi, da so to izredno vzdržljivi, miroljubni in pohlevni konji. Njihova velika prednost pa se skriva tudi v tem, da so nizkorasli in, da jih je moč porabiti tako za ježo kot tudi za vsa druga opravila. Franci je konja dobil lansko jesen od Teritorialne obrambe. Pri tem so sklenili pogodbo, da ima Zličar konja, to sta namreč kobili, tako dolgo v najemu, da odda od vsake pet zrebet. Le-ta so namenjena za razplod. Potem pa ostaneta kobili njegova last. Sicer pa imajo pri Zličarjevih, poleg tega da sta oba zakonca zaposlena, še kmetijo veliko približno 8 ha. Obdelovalne zemlje skupaj z vino-

gradom je okoli 5 ha in to predstavlja za popoldansko delo kar precejšnjo obremenitev. Poleg dela na kmetiji, na polju, pa imata Zličarjeva še petnajst govejih pitancev. Dela je veliko, skrb ostaja preko vsega dne, ampak ljudem, ki si znajo urediti delo, tudi to ni pretežko. Da pa si delo zares pravilno in smotno porazdelijo, je porok Franci, ki opravlja dela kmetijskega pospeševalca. Tisto, kar pri drugih vzpodbuja in pospešuje, doma prav gotovo najprej preizkusi. In tako ni čudno, da daje Zličarjeva kmetija s svojim delom vzgled tudi ostalim, čistim kmetovalcem. Na sliki: Franci Zličar s svojo kobilo pasme haflinger. Zares miroljubno izgleda in takšni, prijazni, pohlevni in vzdržljivi, so vsi haflingerji.

TRGOVINA NA KALOBJU

Že vrsto let so krajanje Kalobja pogrešali trgovino, da se ne bi bilo potrebno po nakupe odpravljati po slabih cestah v dolino. Zato je bila zanje še toliko bolj pomembna novica, da bo Anica Šafraň 30. avgusta odprla trgovino prav na Kalobju. To bo tudi prva trgovina daleč naokrog v privatni lasti.

»Res smo dolgo pogrešali trgovino z živili. To smo uredili v lastni hiši. Na policah bodo v glavnem živila, uredili pa bomo tudi možnosti za odkup poljščin od kmetov, kar je prav gotovo dobrodošla novost. Trgovina bo odprta vsak dan od 7. do 12. ure in od 14. do 17. ure, ob nedeljah pa od 10. do 12. ure.«

MP

MODROVANJE SIVE ČAPLJE

Dolga leta so na Savinji živele sive čaplje. Veliko jih je bilo, same so bile s svojim domovanjem zadovoljne in tudi ljudje, ki so prihajali mimo, so vselej znova ostrmeli nad njihovo lepoto.

Potem pa so čaplje začele počasi izginjati. Vsako leto manj se jih je vrnilo nazaj v svoj dom. In potem je prišlo leto, ko na Savinji ni bilo moč opaziti niti ene čaplje več. Ljudje so se sprva spraševali zakaj tako, ampak kmalu so spoznali, da so sami krivi. Odločili so se, da je vendarle škoda izgubiti čaplje in z njimi še ostale vodne ptice, ki bi prav tako kmalu odšle, in pričeli so z delom. Savinja je postajala vse čistejša in tudi čaplje so se kmalu vrnile.

Danes domuje par sivih čapelj nad velikim ovinkom Savinje pri Tremarjih, nekje v gozdu Rifengozdu sta si samček in samica spet našla stari dom. Vsako jutro se odpravita na Savinjo in si tako ulovita zajtrk. Le takrat, ko priteče v Savinjo umazana in kalna Voglajna, poišče parček hrano kje drugje. Ampak takoj, ko se voda spet zbistri, se vrneti. Čapljici par si pri tem »menjavanju« čiste in umazane vode prav gotovo misli, da so tudi ljudje zmotljivi. In še kako prav ima!

V NESREČI SPOZNAŠ SOLIDARNOST

Ob težki naravni nesreči, ki je prizadela naš kraj se za izkazano pomoč, kooperanti Braslovške zadruge zahvaljujemo vodilnemu osebju kmetijske zadruge, pripadnikom štaba civilne zaščite Braslovče in delovnim organizacijam, ki so omogočile, da so lahko njihovi delavci pomagali prizadetim pri odpravljanju posledic orkanskega vetra.

Kooperanti Braslovške zadruge Parížje - Polče

POLENE

VEČ DAMO, KOT DOBIMO

Bobikovi so imeli 35 stotov pšenice na hektar

V zgornjem delu Polen, krajevne skupnosti v neposredni bližini Slovenskih Konjic, gospodarijo štirje kmetje, največja pa je kmetija Ane Bobik. Osemnajst hektarjev zemlje meri, od tega je sedem in pol obdelovalne, ostalo so gozdovi. Zemlja omogoča, da na kmetiji redijo 12 glav živine, da oddajajo mleko in les. Velika je kmetija, a ji je četvero krepkih rok kos. Poleg Ane se z delom spopada še sin Srečko, edini od petih otrok, ki je ostal na domačiji.

Bobikovi so kooperanti Kmetijske zadruge v Slovenskih Konjicah in kar dosti ji dajejo: »Dajemo več, kot od

zadruga dobimo,« je ugotovljala Ana. Najbolj pogrešajo tudi niso zadovoljni. Res pa je, da kmetijski pospeševalci kar pogosto najdejo pot do njihove kmetije. Z mehanizacijo Bobikovi nimajo težav, saj vse potrebno imajo. Le včasih je ni mogoče uporabiti, ko je cesta, ki vodi do njih, prešlaba. Pa to je že druga zgodba. Zaradi te ceste pa mora Ana tudi peš zraven motorja, da lahko odpelje mleko v zbiralnico v Polene, v dolino.

Pšenice so letos pri njih več posejali kot prejšnja leta. Pridelek na 60 arih je bil kar

lep - 35 stotov na hektar, dobro polovico pa so jo oddali Kmetijski zadruzi. Verjetno bo tudi velik del preostale pšenice šel po isti poti za zamenjavo za koruzo. Nekaj pa je bodo seveda obdržali za moko in druge potrebe. S samo žetvijo ni bilo težav, ko se je ta enkrat pričela. Je pa kar dober teden trajalo, preden so dobili kombajn. Od zasebnika, saj jih Kmetijska zadruga ni imela (ne po svoji krivdi). Kakorkoli že, pšenica je bila pravi čas požeta in spravljena in tudi Bobikovi se bodo prihodnje leto morda odločili za še več posejanih njiv s pšenico.

Želja in potreba pri Bobikovih ne manjka, pa kaj: »Ja, načrtov je že veliko, bi denarja ni.« Če pa bi bil, bi gradili novo hišo. Morda se bo tega obsežnega dela lotil sin Srečko, ki mu ob vsej pridnosti manjka le še kakšno leto starosti do tiste prave, resne zrelosti in odločnosti za nadaljno življensko pot?

MILENA B. POKLIČ

Z NOVIM TEDNIKOM ODSLEJ TUDI NA MORJU

LETINA POVPREČNA, KVALITETA ODLIČNA

V Hmezadovem TOZD Sadjarstvo Mirošan se že pripravljajo na obiranje letošnje letine sadja. Imajo okrog 130 ha nasadov jablan in 3 ha višenj. V polni rodnosti je 80 ha nasadov, medtem, ko so na ostalih mladi, eno, dvo in triletni. O tem, kako kaže letošnji pridelek smo se pogovarjali z direktorjem TOZD ing. Vidom Korberjem.

Kakšna bo letošnja letina?

»Letina bo letos povprečna, medtem, ko bo kvaliteta zelo dobra. Spomladi so bili cvetni nastavki zelo močni, zato smo se v maju odločili za redčenje, pa tudi naravno redčenje je bilo zelo mlačno. Zaradi tega drevice nikakor ni preobloženo. Takšna povprečna letina pa zagotavlja za naslednje leto cvetenje in dobro rodnost, seveda če ne pride vrmes pozeba ali kaj drugega. Ocenjujemo, da bomo letos nabrali od 220 do 250 vagonov jabolk.«

Kakšne sorte jabolk gojite v vaših nasadih?

»V nasadih, ki trenutno najbolj rodijo imamo največ zlatega delišesa, potem jonatana, nekaj zlate parmene in zgodnjih sort jablan. V novih nasadih pa imamo nove sorte kot so gloster, ki je mnogo boljši kot rdeči delišes, druga sorta je ajdared, ki

zamenjuje jonatan. Po okusu ni boljši, je pa trpežnejša tako za shranjevanje v hladilnicah kot v domačih kletih. Tretja sorta, ki je zelo zanimiva za izvoz in doma, je jonagold, križanec med zlatim delišesom in jonatanom.«

Kot vemo imate tudi drevesnico. Kaj bi rekli o njej?

»Imamo okrog 6 ha drevesnic v katerih vzgojimo letno od 120 do 140 tisoč sadik. V zadnjem času zanimanje za sadike jablan narašča, tako, da smo spomladi veliko prodali plantažnim proizvajalcem, pa tudi vrtičkarjem. Okrog 30 tisoč sadik sort gloster in jonagold smo prodali v Belgijo.«

Za potrošnike najbolj zanimajo cene. Kakšne bodo?

»Poslovni odbor za promet s sadjem je na zadnji seji razpravljal tudi o tem. Predlagano je bilo naj bi sadjarji dobili za, denimo, kilogram zlatega delišesa najboljše kvalitete 16,56 din, medtem, ko bodo morali kupci, v prodaji na drobno, odšteti zanj v jeseni 26 din, junija prihodnje leto pa že 41 din.«

T. TAVČAR

NAŠI LJUDJE: KAJ DELAJO IN KJE VSE SO

OBISK V ŽELEZARNI ŠTORE

PASJI DNEVI DVAKRAT PASJI

Vlado Plahuta - dvakrat huje kot v peku

Je že res, da letos še nismo imeli pravega poletja. Toda temu je bilo že večkrat »pasje« vroče. Se posebno občutili vročino skozi termično okno, ob delu na avtomobilih. Hladili smo se v hladni vodi ali pa s hladno pijačo. To drugače pa smo jemali sonce ob morju. Še sreča, da je sijalo, drugače se bi ne bi poznalo, da smo na dopustu. V teh vročih dneh pa skoraj da ne pomislimo na številne delavce, ki brez izjeme potijo pri strojih in pečeh. Odločili smo se, obiščemo takšnega delavca, za katerega so pasji dnevi dvakrat pasji.

Obiskali smo Železarno Štores, kjer je zelo veliko takšnih delavcev. Naš sogovornik je bil PLAHUTA VLADO, 37-letni topilec iz Kalobnjice pri Planini, ki dela v TOZD Elektrojeklarna. Ta TOZD je sestavljen iz treh delov: priprave starega železa, talilnih agregatov in dveh elektroobločnih peči ter narave za kontinuirano odlivanje jekla.

Staro železo se zbira in od-

laga v košare, s katerimi se vozi do obeh elektroobločnih peči. Tu se vrši proces taljenja, tekoče jeklo pa se odliva v ponovce. Dokončno se jeklo izdelava v napravi za kontinuirano odlivanje jekla. V TOZD Elektrojeklarna dela 191 delavcev, ki dnevno proizvedejo 400 ton jekla samo za lastne potrebe. Tonaža večje peči je 50 ton jekla, manjše pa 40. Peč je visoka 12 m, premer okroglega kotla pa znaša 5,20 m. Iz takšne peči priteče jeklo segreto na 1620 °C. Kar predstavljajte si, kako majhen izgleda človek ob tako veliki peči.

Naš sogovornik Plahuta Vlado dela na eni izmed dveh elektroobločnih peči. V Železarni dela že od 1968 leta. Tu se je zaposlil kot delavec, nato pa preko tečajev, ki jih je organizirala tovarna prišel do poklica topilca. Poleg njega delajo na tej peči še trije delavci, poleti, ko so dopusti pa tudi samo dva. Pravi, da zaenkrat delajo je vse ročno. Toda prihodnje leto se jim obeta nekaj novih strojev. Enega že imajo, pa

se zanj v tovarni še ne najde prostora.

Temperatura na njegovem delovnem mestu se dvigne tudi do 70 °C. In kako je zaščiten proti tej temperaturi? »Zaščiteni smo s temnimi očali zaradi svetlobe, pa tudi zaradi špricanja. Za vročino imamo posebne plašče, pa jih ne uporabljamo, saj nam je potem še bolj vroče. Najbolje je, če si čim manj oblečen.«

Zaradi vseh okoliščin, ki vplivajo na zdravje imajo vsake tri leta zdravniške preglede. Veliko je invalidov, ki predčasno zapuščajo železarno, ker pač niso več sposobni opravljati svojega dela. Največ je srčnih bolnikov in poškodb sluha. V poletnih dneh, ko so v tovarni pogoji še bolj nevarni, pa so zelo pogoste omedlevice.

Plahuta Vlado ima letno 23 dni dopusta. Sicer dela skozi vse leto, prosto dobi le za dva ali tri praznike. Dela na štiri izmene, tako, da šest dni dela, potem pa dobi dva dni prosto. Dopust izkoristi po dnevih, da se z družino odpelje na izlet, ki pa je zaradi vedno dražjega bencina vse krajši.

Kadar dela Plahuta dopoldan, vstane že ob pol petih, domov pa pride nekaj po tretji uri. Stariši imajo doma majhno kmetijo in če je potrebno poprime za delo tudi tam. Prej, ko je delal samo na tri izmene je sodeloval tudi v delavskem svetu v tovarni, sedaj pa za to ne najde več časa. »Najbolj me na mojem delovnem mestu moti prah in ropot; najhuje pa je takrat, ko se vreme pripravlja na nevihto,« meni Plahuta. Pomislite, vročina je šele na tretjem mestu!

Pa Plahuta kaj razmišlja, da bi zapustil to delovno mesto? »Eh, kaj hočem. Tu delam že 14 let pa sem se že skoraj privadil. Pa tudi za službo je danes vedno težje.«

Takole je Plahuta zaključil naš razgovor. Prav gotovo, bi se na takšnega delavca, kot je Vlado Plahuta in še mnogo drugih lahko spomnili takrat, ko tarnamo zaradi vročine, ko se zgražamo nad delovnimi pogoji, ker nas moti ropot pisalnega stroja iz sosedne pisarne.

JANEZ VEDENIK

MATEJA ZALOŽNIK

igral na harmoniko v »Spectar Soundu«.

»Na ladji sem harmoniko moral zamenjati za druge »instrumente«. Moram vaditi na topovih, radarjih, računalnikih, saj je ladja polna meni še nepoznatih aparatov, od strojev pa do elektronskih sistemov. Zavedam se tudi, da nisem na morje prišel letovati, temveč, da čuvam našo plavo mejo, a brez učenja ne morem izpolniti kar družba od mene pričakuje.«

Tudi v mladinski organizaciji sem precej aktiven, pač toliko, kolikor mi ostale naloge dovoljujejo. Mislim, da se mladenec lahko veliko bolj poglobi v učenje iz vseh področij kakor v civilu in da je JLA ogromna šola, seveda, mora dobro zagreti stol. Trudim se, da se čimveč naučim, a siguren sem, da mi bo v življenju vse prišlo prav.«

ŠENTJURČAN NA OBMEJNI LADJI »POHORJE«

Med novo generacijo mornarjev je na vojno ladjo »Pohorje«, ki sodi v red obmejnih enot, prišel tudi šentjurčan Vilko Cimerman. Kod šentjurčana sva se kmalu spoznala in pogovor je stekel, kakor da sva že stara znanca, čeprav je na začetku bil malo presenečen, ker je na ladji spoznal »zemljaka« častnika. Kmalu sem spoznal, da je zelo ponosen, ker je prišel na novo, moderno ladjo, a še posebno zato, ker nosi ime legendarnega Pohorja.

In kaj po završeni obvezi v JLA?

»Nazaj v Šentjur, v Alpos, kjer se bom z izkušnjami iz JLA, mornarice, lahko spoprijel s problemi na delovnem mestu, a tudi delo v mladinski organizaciji mi bo koristilo v daljnjem delu v Resevni, seveda, pa ne bom zapustil svoj »Spectar«, saj mi je glasba v veliko zadovoljstvo.«

Skromnem, marljivem in zavestnem mornarju Vilku, pa tudi starešine priznavamo, da zasluži vse pohvale in da je v ponos starešem, očetu vodju nadzorne službe v Železarni in materi uslužbenki v Celju, posadki »Pohorja« in celi obmejni edinici, a ob prazniku Dnevu graničarjev mu želimo mirno morje in mirmo mejo.

TONI POLAK

Vilko se je v Štorah izučil za kovinostrugarja, delal v Železarni eno leto, da bi dobil delo v rodnem Šentjurju, v Alposu. Lahko se pohvali, da je bil dober delavec, aktiven mladenec, posebno še v mladinski organizaciji Resevna. Tudi domače vižje so mu znane, saj je

mo, tu je imelo karanteno Gorenje iz Titovega Velenja, prišli pa so celo gostje iz Zahodne Nemčije, ki so bili na letovanju po Sloveniji in so se tu ustavili za deset dni; predlani se je tu odvijala tekma za pokal maršala TITA.

Oskrbnik Jože Pavlič opravlja svoje delo res pošteno, saj je po ves dan na stadionu, kljub temu, da nima plačanega nadura. Ko je pred tremi leti sprejel to delo, je imel osnovne plače približno 6000 din, toda takrat so se še plačevale nadure. Danes prejme za svoje delo približno 11.000 din, toda brez nadur, ki se po zakonu ne izplačujejo več, pomaga pa mu še žena Anica.

Za svoje delo je prejel že lepo število priznanj in pohval, s katerimi se nerad postavlja, čeprav bi se lahko še kako upravičeno. Je pač za razliko od večine drugih eden tistih, ki malo govorijo, pa zato toliko več naredijo.

ZVONE PETEK

DELAVCI INGRADA V PIRANU

VSAK TEDEN 35 GOSTOV

La njihovo počutje skrbita dve Anici in Vera

Tudi počitniški dom Ingrada v Piranu je skozi vse leto poln zaseden. V domu je 36 ležišč, delavci pa se v tem domu menjajo vsak teden. Tako jih pride tudi več vrsto. Ingrad je poskrbel za možnost letovanja tudi drugod. V Baški na primer sta postavljenih nekaj prikolice.

Za prijetno počutje delavcev v času dopusta se v piranskem počitniškem domu trudijo Vera Ličen, Anica Kavčič in Anica Šumer. Vera Ličen dela v počitniškem domu že devetnajsto leto, Anica Kavčič petnajsto in Anica Šumer prvo leto. Po svojih najboljših močeh skušajo gostom ustreči, kolikor se le da. To sta potrdila tudi Anica in Vlado Novak, ki sta v Ingradovem domu dopustovali ob našem obisku. Vse tri sta izredno pohvalila in povedala, da v Piran rada prihajata predvsem zaradi domačnosti, odlične hrane

in vesele družbe. »Ce je družba prijetna in če so z nami takšne kuharice kot so Vera in obe Anici, potem zares ni razlogov, da ne bi prihajali sem. Otroci se je na Anico in Vera že tako navadili, da jima pravi kar teta,« sta povedala zakonca Novakova.

Delavci Ingrada plačajo dnevni penzion v piranskem počitniškem domu 240 dinarjev. Kuharice pa so nam povedale, da so z oskrbo izredno zadovoljne. Kljub temu, da leži dom na hribu, na koncu ene izmed piranskih ulic, se dobavitelji potrudijo in jim naročene stvari pripeljejo v počitniški dom. Marsikdaj pa seveda česa zmanjka in takrat je treba še dodatno v trgovino.

Delovni dan treh prijaznih kuharic je takšen kot delo vseh v počitniških domovih. Razpotegnjeno je skozi ves dan. Vmes si sicer popoldne vzamejo nekaj minut prostega časa, ki pa seveda ne odtehta napornega dela od rane-

ga jutra do poznega večera, ob sobotah, nedeljah in praznikih. Okrog 18.000 dinarjev na mesec dobijo za to delo. Pretirano veliko res ni, toda v tem primeru, ko gre za tri prijazne ženske, ki jim je prva skrb dobro delo in počutje gostov, tudi na to nekako pozabijo.

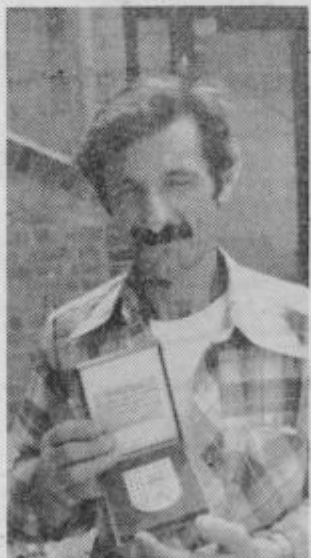
JANEZ VEDENIK

ŠPORTNI CENTER V ŽALCU

CVETJE NA STADIONU

Jože Pavlič že tretje leto uspešno urejuje stadion

Od petindvajsetih kandidatov je bil pred tremi leti izbran za oskrbnika stadiona Jože Pavlič. Sprejel ga je v resnično nemogočem stanju in v treh letih naredil iz njega enega največjih in najlepše urejenih tovrstnih športnih objektov v Savinjski dolini. Kadarkoli pridejo športniki v letnem času na stadion, najdejo lepo pokošeno travo, cvetoče gredice, ki že same dajejo nekako pomirjalno vtis, nikjer pa ni videti raznoraznih papirčkov, ki bi kvarili izgled urejene okolice, ali kakršnihkoli drugih odpadkov, saj Jože redno vsak dan temeljito očisti vso nesnago, ki jo puščajo za sabo nekateri nešportni športniki. Pri njegovem delu mu včasih, kadar utegne zaradi časa in zdravja, pomaga žena Anica, ki je, tako kot Jože, tudi invalidsko upokojena. Sama pravi, da jo to delo pomirja in sprošča, saj je težji živčni bolnik, pa tudi zdravnik so ji priporočali čimveč gibanja na svežem zraku, zato jo toliko bolj jezijo zlobni jeziki, ki otrsajo svojo nevoščljivost in hudobijo, češ, da če je živčna bolnica in invalidsko upokojena, naj pač vse dneve preleži v svoji postelji med štirimi stenami.

Največ škode se je naredilo s tem, ko so se po stadionu vozili s kolesi. Sedaj so to prepovedali, dovolili pa so le najmlajšim, ki se šele učijo spretnosti vožnje, da lahko to počnejo na stadionu. »Saj jih ne moremo pustiti kar tako na cesto,« pravi Jože. Drugo, kar ga ježi, pa so malo večji otroci, ki svoje pubertetniške izlive kažejo v ravnanju s športnimi objekti. Pa tudi to je oskrbnik Jo-

že z malo zvišanim glasom uredil.

V kompleks stadiona je vključeno tudi igrišče za tenis, ki je skoraj vedno zasedeno. Uporaba igrišča za eno uro velja 100 din, poleg starega pa gradijo že novo igrišče, prav tako za tenis. Vsa ostala igrišča se lahko uporabljajo brezplačno, kdor jih želi in kakor dolgo jih želi, Jože pa bi rad le, da uporabniki na ta igrišča tudi primerno pazijo. Sem prihajajo razen gostov »znotraj«, to so »Minerva«, mladinci, člani in kadeti iz Zalca, odbojkaši iz Šempetra, košarkaši iz Garanta, idr., še gostje od »zunaj«, na primer športniki iz Kruševca, Novega Zagreba, Dina-

VSAK ČETRTEK
NOVI
STOP
POGLEJMO SI V OČI!

CELJE
Titov trg 1
tel. 23-448

VABIMO VAS NA NAŠE IZLETE

**28. 8. Na otroško veselico
Živ-žav v Stražišču pri Kranju**

**11. 9. Z veselim vlakom na
trgatev v Vipavo**

**18. 9. Na ribji piknik v
Medulin z veselim vlakom**

Več o ribjem pikniku v naslednji številki Novega tednika, s kuponom bo izlet 200.00 din cenejši.

Informacije in prijave dobite v TTG Turistični poslovalnici na železniški postaji.

ZELENA LUČ ZA CELJSKO HIMALAJSKO ODPRAVO

Že nekajkrat smo med vrsticami naših alpinističnih prispevkov mimogrede omenjali načrte za organiziranje prve celjske himalajske odprave, kaj več pa nismo pisali, saj ni bilo v zvezi z načrtovanim še nič oprijemljivega. Pred kratkim pa smo prejeli obvestilo ministrstva za turizem nepalske vlade, s katerim nam dovoljujejo pristop na željeni vrh – Gaurishankar.

O tem, zakaj se je tudi celjski alpinistični odsek odločil za samostojno odpravo, ne bi na široko pisali, nesporno pa

je, da naši fantje ne želijo zaostajati za svetovnimi dosežki na področju alpinizma, pri čemer ocenjujejo, da bodo težavam gore kos. Porok za to so nenazadnje tudi izkušnje, ki so si jih nekateri od njih pridobili kot udeleženci odprav v Karakorum, Ande, Norveško, v Eigerju, Jože Zupan pa je že preizkušen himalajec, saj se je uspešno udeležil zadnjih dveh jugoslovanskih odprav na Everest in Daulaghiri. Sedaj, ko nam je vrh odprt, nekaj besed o njem, oziroma o njima, saj goro sestavljata dva vrhova – južni Gauri in

severni Shankar. Prvi, terga se želijo Celjani peti preko izredno zahtevne južne stene, je visok 7700 m, drugi, severni vrh pa 7700 m. Torej ne gre za osemstotnik, kar pa vrhu kljub ne zbija cene, saj večinoma enega zadnjih težav ni bilo, bil je tudi med zadnjimi osvojen. Po 6 neuspešnih skusih predhodnih odprav je spomladi leta 1977 ko zahodne stene na severni vrh zavzela ameriško-japonska odprava, jeseni iste leta pa se je nanj povzpelo po jugozahodnem grebenu na južni vrh. Uspešno je vrh ubranil naskok slovenske, avstrijske, japonske in španske odprave, neposredno uspehom Američanov in Italijanov.

Celjska odprava se bo odvila na ogledno odpravo, ki pravo samo, ki se predvaja jeseni leta 1983, po japonskem monsunskem obdobju. V predhodnici bosta podprva doma dva člana: Zupan in Cankar. Njuna naloga bo preučiti pot in črna stopa na goro, možne potrebe in potrebni material, določiti mesto za bazni in predvideti smeri vzpona, hove variante ter nenačrtovane, da na osnovi zapadnih kamena in plazov, ki jih sta opazovala določeno, boljše, predvidita tudi varnejši pristop. Predvaja bo startala koncerna skupno s slovenskimi strukturji nepalske šolske gorske vodnike.

O udeležencih odprave menimo, da je preuranjeno pisati, povemo lahko le, da je bila opravljena že ena selekcija moštva, izbrala 11 kandidatov, s tem ko naj bi odprava imela 9 članov.

Objavljamo posnetek, Gaurishankar, z vrha smerjo predvidenega vzpona preko južne stene. Označena sta južni vrh (Gauri) in severni (Shankar).

Trgovska delovna organizacija

SOZD
merx
CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

**POSEZONSKA PRODAJA DO 40%
PO ZNIŽANIH CENAH**

v Veleblagovnici T, Salonu T in prodajalni NOVOST:
ženska, moška, otroška in športna konfekcija ter ženske torbice
od 16. 8. do 15. 9. 1982

Križarji: Miloš, Palček, Ciril in Rudi niso imeli mirne ure. Ne podnevi, ne ponoči. Ponoči se ni upal nihče zaspati. Hiš, ki so jim drugače pomagale, so se izogibali. Podnevi so jih samo od daleč opazovali in cedili sline. Na vseh koncih so slišali streljanje.

»Streljajo v prazno!« je rekel Miloš olajšano.

Ciril pa mu je jezno zabrusil:

»Streljajo in tukaj so! Mi pa bežimo, skrivamo se, lačni smo, že slehernega grma se bojimo! Podgane smo! Ne vem več, kdaj sem dve uri skupaj spal!«

»Vojna!« je zavzdihnil Miloš.

»Kakšna vojna! Pregarja nas vojska, ja, mi smo pa kot lisice pred lovci. Pravkar nas bodo stisnili in podušili!«

»Pa ne, da te je strah!« Miloš je bil porogljiv. »Nisem pričakoval, da se boš ti najprej podelal! Tako velik in močan dedec, pa tako nizka morala! Poglej, Palčka in Rudija, kako sta presenečena nad tvojim jamranjem!«

»Drek sta presenečena. Ravno tako mislita, samo povedat si ne upata! Nemudoma se umaknimo do meje!« Ciril je dvignil glas, kot bi ukazoval.

Miloš ga je srdito pogledal in krepko prijel za brzostrelko. »Dokler sem jaz komandant, ostanemo, kjer smo!«

In crknili bomo tudi tukaj, kjer smo!«

»Noben ne bo crknil! To vam povem. Če pa bo kdo, jih bo prej padlo cel kup!«

Palček, ki je doslej molčal, in utrujen poslušal Miloša ter Cirila, je z mirnim glasom posegel v prepir:

»Miloš, se ti ne zdi, da takole pa vseeno ne moremo naprej! Že dolgo nismo več vojska!«

»Smo!« se je zadržal Miloš. »Vojska smo, dokler imamo bele križe na kapah, brzostrelke in poveljstvo nad nami!«

Palček se je nasmehnil z očmi in rekel: »Misliš, Dele-gata!«

Miloš ni na to nič rekel.

21

Nikjer niso imeli pol ure miru. Komaj so odložili kramo, ki so jo vlačili s seboj, posedli in se odžejali, že so slišali rafale. Streljanje levo in desno, spredaj in zadaj.

»Mater jim njihovo!« Miloš je klel s stisnjenimi zobmi. V zadnjih štirindvajsetih urah niso mogli biti niti dve uri na istem kraju. S pajdaši je govoril le najnujnejše. Ciril in Rudi sta ga gledala izpod čela. Vsako minuto jima je manj zaupal. Ubogala sta ga le za silo. Obračala sta se

MIRAN SATTLER

PALČEK, ROKE KVIŠKU!

18

Leta 1947 so na Štajerskem strašile nekatere bande – same so se imenovala »križarska vojska«. Po dokumentih o njihovem delovanju in o tem, kako jih je ljudstvo zatrla, je napisana naša pripoved. Nekateri udeleženci in kraji imajo drugačna imena, kar pa bistveno ne vpliva na opis posameznih prizorov in resničnost takratnih dogodkov.

počasi, kot bi bila na izletu. Milošu sta šla vse bolj na živce.

Tudi Palček je bil poklapan. Njegov pogled ni bil več bister in odločen. Največkrat je bil zamišljen. Če so počivali, je pestoval svojo brzostrelko.

Ko so se oglašali rafali, jih je Miloš pozival: »Gremo naprej, fantje! Hitro!«

Ubogali so ga sicer brez besed. Miloš se je zavedal, da ne sme nikogar izpustiti izpred oči. Še nikdar se niso obnašali tako kot v teh trenutkih. Opreznost in potuhnjeno.

Prišli so že do zdavnaj podrtih bukev. Posedli so. Izenada je Palček vprašal: »Katerega pa smo danes?«

Radovedno se je ozrl po tovariših. Videti je bilo, kot da ga nihče ni slišal. Palček je še malce počakal, nato pa je rekel bolj samemu sebi: »Ne vemo več, ne kateri dan je danes, ne kateri datum! Če bi spet po dolgem času jedli za mizo, ne bi vedeli, ali jemo kosilo ali večerjo!«

»Tridesetga smo! Trideseti junij!« je naposled povedal Miloš in spodbudno pogledal Palčka. Želel je, da bi se

začela pogovarjati, da ne bi bilo tako prekleto tiho. »Še malo moramo vztrajati, pa bo!«

»Kaj bo?« je zavpil Ciril. »V vreči nas tako že imajo! Ravno zdaj jo bodo zavezali. Potem jo morajo vreči v potok, da se podušimo in pokrepamo!«

»Če si zato, da crkneš kot mlad maček, crkni! Jaz se ne bom dal tako poceni!«

»Nihče od nas ne misli na vdajo, Miloš!« Palčkov glas je bil nenavadno visok. »Izginimo v bližino meje! Tam se prav gotovo ne bodo upali tako ropotati!«

Tako je!« ga je podprl Ciril, ki je zablisal s hudobnimi očmi. »Tam bomo na varnem. Če nas bodo pa le prehudostisnili, gremo čez!«

Rudi jih je spodbudil, ko je zagledal na Milošem obrazu nekoliko popustljivejši izraz: »Tako pojdim, pojdim, da nam ne bodo prišli čisto za rit!«

»Počakajte!« jih je ustavil Miloš. V lica mu je planila rdečica, okoli ustnic pa se mu je nabrala vsa zagrizenost, ki jo je premogel. Drugega za drugim je prebodel z hudobnim pogledom. Nekoliko dlje se je zadržal na Palčku. Prepričati se je hotel, če v resnici tako misli, kot govori.

Palček mu je pozorno in mirno vračal pogled. V njegovih očeh ni bilo več tiste vdanosti, kot je bila še pred tedni.

»Ne, on ne bo več nasedel nobeni laži, nobenim trapastim napovdim,« je pomislil Miloš. »Nanj ne morem več stoodstotno računati, ne morem več računati nanj kot doslej!«

Za druga dva pajdaša se mu je zadnje dneve večkrat zablisalo, da bi bilo nabolje, če bi ju ob priliki pospravil. Samo živčnost in zdrabo sta prinesla v mojo vojsko!«

»Če pojdemo, potem naj si nekateri zapomnijo, kdaj smo odšli s tega terena. Dobro naj si zapomnijo! Sicer se bomo pa tako spet vrnili, da le tole mine!«

Od križarjev ni nihče rekel besede. Ker so se zavedali, da se bodo s tem trenutkom začeli umikati proti meji, na boljši, varnejši teren, je v vsakem od njih naraslo upanje, da se bodo načrti, ki so jih kovali vsak zase, morebiti lahko hitro uresničili.

22

»Tvegali bomo! Vendar mi nekaj pravi, da smo prišli v našo vas!«

Miloš je gledal v temo. Križarji so polegali za cesto, ki je peljala v Št. Jernej. Ura je bila okoli devetih. Do vasi je bil še kak poldrug kilometer.

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA »ELKROJ« MOZIRJE

		SESTAVA: 81	VRTNA RASTLINA	VISTA ZRAPE	OBLIKA MOŠKEGA IMENA	ŽELJA PO KEDI	TOLSTOLOVA JUNAČINA	ELKROJ	TELOVADEC SVOT	GORSKI GREBEN	NAKANA, NAKLIP	DREVEDO	DOBROVOLČEK, VESEL MOŠČEK	AUGUST CESARIC
		HRYVAŠKA PLESALKA Ma Severova						SLOVAŠKO MESTO OB REKI TRVI						
		MOŠTVO, TEAR						ITAL						
		ROČA KOVINA						MESTO V J. FRANCIJA						ELKROJ
		GL. MESTO ZARNA						AM. PISEK Truhar						DELOVNA POREMENA
ELKROJ	RIBLJAK BOG LAHNEZIN	NAHREN NOS	ALDI SLIČNA RASTLINA	PAMELNA PLOŠČA	DRŽAVNI PREVRAT	PLOVNA RUSKA REKA		HRYVAŠKA RAFNER, NAPTE	LETOPIS					
									BOJEVITI INDIJSKI KRALJ					
	VISOKA GORA V HIMALAJI							RASTL. NAZVINEZ ORGAN	ČRKA PRI PISALNEM STROJU VNAŠANJE	SRBSKO MOŠKO IME	ELKROJ	JANEZ ZEMLJARC REČNA RIBA		
	SLAVNO MESTO SONALJE						STANEK MAJČEN HIMALAJ. KOZA	ČRKA PRI PISALNEM STROJU VNAŠANJE	NARODNO OBLAČILO KRALJICE			JUGOSL. FILM		
	UMRLI SLOVENSKI TROBENTAR											ATA		
	ZAVHEK, PRI SUKALČU											ALDIZ NEBULA		
ELKROJ	ELICA				ELKROJ	ZAPOR								KARLOWIC
														GERMANSKO OREL

NAGRADNI RAZPIS
 1. nagrada 300 din
 2. nagrada 200 din
 3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali le prave rešitve, pošljite jih najkasneje torka 24. 8. 1982 do 9. ure. Rešene žanke lahko prinesete tudi osebno, vhodnih vratih je poštni nabiralnik. Na kuverto napišite NAGRADNO KRIŽANKO in svoj točni naslov.

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE NOVI TEDNIK
 Vodravno: OLJAČA MLADJE PAULIN, ALFONZ, EBRO, AMANA, ŠČUKA, MANON, LERO, OGA, KAS, ENIVETOK, TROT, OVOPOZICIJA, LE, SALAMA, SEADN, IBIS, TRAPEZ, TM, KRIST, KAST, AIMARA, NAPETOST.

IZID ŽREBANJA
 1. nagrado 300 din prejme: Živa Vrga, Pod Vrbo 1, 63230 Šentjur
 2. nagrado 200 din prejme: Janez Bregar, Čopova 16, 63000 Celje
 3. nagrado 100 din prejme: Jože Kresnik, Štore 128, 63220 Štore

Nagrajencem iskreno čestitamo! Magrade boste prejeli po pošti.

HOROSKOP

- OVEN 20. 3.-20. 4.**
Delovno obdobje se bo razvilo v pozitivni smeri. Prihaja obdobje, ugodno za večje in odgovorne naloge. V službi ne bo preprirov in nesoglasij, srečni boste. Oseba, katero ste imeli za nedosegljivo, je čisto blizu. Težave z zdravjem.
- BIK 20. 4.-21. 5.**
Ugodno obdobje še naprej. Realizirali boste zamisli in načrte osebnega značaja. Če boste uporni in odločni boste nalogo izpeljali zadovoljivo. Družili se boste z različnimi ljudmi. Denarno stanje dobro. Sprejmite čustva, kot so, do nadaljnjega.
- DVOJČKA 21. 5.-21. 6.**
Prihajajo vznemirljivi dnevi, polni napetosti in nesporazumov. Ne razpravljajte z ljudmi, ki jih ne poznate dovolj dobro. Nalogi službenega značaja, povsem posvetite. V družini na določena vprašanja se ne morete odgovoriti. Z ljubljeno osebo bodite bolj pozorni.
- RAK 21. 6.-23. 7.**
Določene okoliščine vam niso všeč. Na delovnem niti na družbenem področju ne pričakujte ničesar. Čas, ugoden za potovanja. Srečni boste v družbi mlajšega člana v družini. Magičen trenutek čustev se približuje. Zdravje brez spremembe.
- LEV 23. 7.-23. 8.**
V tem tednu ne bo večjih in pomembnejših dogodkov. Izkoristite ta teden za odmor ali za dela, ki vam osebno veliko pomenijo. Čaka vas naloga, ki ni enostavna in lahka. Nekaj, kar slutite se bo uresničilo. Zdravje, zelo dobro.
- DEVICA 23. 8.-23. 9.**
Čaka vas manjši uspeh, ki zavisi od okolice. Določena stvar ne bo naletela na odobravanje. V odnosih z okolico bodite mirni in oprezn, da ne povzročite nezadovoljstva. Vaša druga polovica vas še lahko iznenadi. Zdravje, kot vedno.
- TEHNICA 23. 9.-23. 10.**
Pričakujte nekaj sprememb. V službi storite vse, da zaključite tisto kar morate. Odlaganje vam bo škodovalo tako v službi kot doma. Srečni trenutki pri srečanju osebe, ki je že dalj časa niste videli. Denarna kriza. Ni treba, da vse veste, o partnerju. Pazite na kožo.
- ŠKORPIJON 23. 10.-22. 11.**
Stanje iz preteklosti se nadaljuje. V službi izboljšanje, vendar bodo obveznosti večje, kot dosedaj. Najprej boste slabe volje, vendar se boste pomirili. Dobro in trezno premislite o važni odločitvi. To, kar imate, je samo vaše. Ne pijte premrzlih pijač.
- STRELEC 22. 11.-22. 12.**
Obdobje boljše od prejšnjega. Prinaša vam ugodne poslovne možnosti, in dosego rezultatov, če ga boste znali izkoristiti. Predlagali boste nekaj novega v poslovnem in osebnem življenju. Pričakujte pa odpor. Tudi slučaj je nevaren. Zdravje, dobro.
- KOZOROG 22. 12.-20. 1.**
Ugodno obdobje v osebnem življenju in v službi. Velik del obveznosti boste uspešno zaključili, za nekatere pa boste iskali po moč. Zaupajte osebi, ki se vam ponuja, ker je iskrena in zanesljiva. Potrebno boste pomoč najbližnje okolice. Osvežite občutke do druge polovice.
- VODNAR 20. 1.-19. 2.**
Ugodno obdobje zahaja, zato pričakujte morebitne težave. Bodite oprezn pri večjih načrtih. Ne ukrepajte ničesar do konca tedna. Veselje v družbi. Okrepite čustva z drugačno temo. Zdravje, boljše.
- RIBI 19. 2.-20. 3.**
Prihajate v ugodno obdobje, pričakujete prijetne dogodke in vzemirjenja. Če želite uspeh, ne odlašajte z obveznostmi. Čaka vas naloga, ki bo prinesla uspeh in napredovanje v službi. Denarno stanje ni najboljšo, niti donosi v družini. V ljubezni pokažite več iskrene volje.

PALINDROMNI REBUS

PALINDROMNI REBUS

Z
P

KATERI OD TREH?
 Feliks se rad spakuje pred ogledalom. Enkrat je njegov obraz vesel, drugič porogljiv, pa spet žalosten. Če dobro pogledate gornjih osem sličic, vidite da kar dobro ponazarja različna razpoloženja, če pa še malo razmislite, boste kmalu ugotovili, kateri od spodnjih treh obrazov sodi v prazen kvadrat.

NAGRADNA UGANKA

Na sliki vidite star glasbeni instrument v Fobliki ropotulje ali ropotače. Pri stresanju so žvenketale palice skupaj s ploščicami iz kovine.

Instrument so uporabljali zlasti stari Egipčani pri verskih obredih, največ pri čaščenju boginje Izide.

Pobrsajte po spominu, če ne pomaga, pa prelistajte ustrezno literaturo in ugotovite ime tega glasbila. Da bo reševanje lažje, vam povemo, da so stari Grki rekli temu instrumentu: SEISTRON.

Ime vpišite v nagradni kupon in ga pošljite najkasneje do torka, 24. 8. 1982 do 9. ure. Razdelili bomo tri nagrade.

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

SKRITA KRIŽANKA
 Vodravno: FRAN DETELA, RADIOMETER, AKROBATIKA, KAIRO, AKT, JOJO, EOL, ZA, BOTRA, IG, CALAIS, KARAVLA, JO, ANET, AJD, RIGEL, ŠEMA, OCENA, ETOS, SARAJ, KELA.

ALI VESTE?
 1. Niccolo Paganini, 2. Lik tvorita dva med sabo povezana kvadrata, 3. Leming, 4. Krokodil, povodni konj, lev.

LISKO
 mora vstopiti skozi vrata številka 1.

KUPON

Odgovor _____

Ime in priimek reševalca: _____

Naslov: _____

DIREKTORJI BEŽIJO

VENDAR NE V NEPOSREDNO PROIZVODNJO!

RAZPOLOVIČEN LITER

V nekaterih naših gostinskih lokalih zdaj prodajajo pollitrške steklenice mineralne vode Tempel, na etiketi pa vseeno piše, da gre za litrsko steklenico.
- Da, da, zdaj že tudi liter ni več tisto, kar je bil včasih!

ČUDNO

Čudi me, zakaj je vlečenje vrvi ena najbolj priljubljenih rekreacijskih iger med delavci! Bolj bi se namreč morala uveljaviti med vodilnimi.
Ti so namreč bolj navajeni, da vlečejo vsak v svojo stran.

OB PRIČAKUJOČI VROČI JESENI JE BOLJE, DA PLJUNEMO V ROKE, KOT DA VROČINO GASIMO Z BRIZGANCJI.

MOJ POMENEK

Ob izhodnih vratih ene znanih organizacij združenega dela sem srečal delavca z nič kaj veselim obrazom. In upravičeno sem pričakoval, da mi bo povedal kaj dobrega.
- Dober dan, tovariš Neposrednik. Kako kaj?
- Kako kaj? Kaj sploh sprašujete, ko pa vidite, da sem slabe volje!
- In zakaj ste slabe volje?
- Ker so v naši delovni organizaciji ugotovili, da je mleko škodljivo. In tako naj bi ga delavci, ki so zaradi takega dela upravičeni nanj, ne dobivali več.
- Zakaj pa se jezite, ko vidite, kako skrbijo za vaše zdravje. Veseli bi morali biti take skrbi!
- Že, že. Samo kako so škodljivost mleka ugotovili prav zdaj, ko se je podražilo!

IZKUŠNJE

Rudi Kajtner, pomočnik direktorja Mlinško prede-lovalne industrije, se je pred kratkim vrnil z uspešnega »drsanja« po vsej dolžini našega Jadrana. Za to akcijo se gotovo ni odločil brez vzroka.
Poznavanje obnašanja na spolzkih tleh mu lahko zelo pomaga sedaj, da mu ne bi spodrsnilo na sladoledu, ki ga mora s pšenico vred kupovati v Vojvodini.
Drago Horvat iz Žične pa je vse to dogajanje na morski površini opazoval iz avtomobila. Pridno je vrtel kolesa in pri tem verjetno premišljeval, kdaj se bodo začeli vrteti tudi njihovi krogični ležaji.

REKREACIJA ZA ŽIVCE

Ker so mi vsi govorili, kako koristna je rekreacija, sem popustil otrokoma in jima dal denar, da sta si šla kupiti badminton. Pri tem sem seveda računal še na dvojce: da ta pripomoček ni preveč drag in da ga bova lahko uporabljala tudi midva z ženo.
Toda nama z ženo ga sploh ni bilo treba uporabljati, ker sta že otroka ugotovila, da se z loparjem ne da igrati. Vedno, kadar sta udarila po perjanici oziroma žogici ali kako se že reče tisti stvari, ki naj bi letala med loparjem, je ta stvar običajala med žicami loparja. Tako se je nameravana rekreacija spremenila v jezno nerganje otrok.
Da bi stvar uredil, sem pograbil loparja in odšel v trgovino.
- Tovariš, tile loparji so zanič.
- Kako naj bi bili zanič, saj so uvoženi.
- Poskusite jih, pa boste videli.
- Kako naj tule med delovnim časom igram badminton. Kaj pa bodo rekle druge stranke!
- Potem pa mi verjemite, da sta loparja zanič. Naj ju nesem inšpektorju?
- Dvomim, da ima čas, da se bo zdajle igral. Ima več drugega dela.
- Ne bodite duhoviti. Nesel jih bom, da vam pove, da takih stvari ne smete prodajati. To je predmet brez uporabne vrednosti.
- Tovariš, pomirite se. Jeza je škodljiva, predvsem pa v teh vročih dneh. Pazite na svoje zdravje.
- Jaz bom že pazil, vi pa pazite, kaj prodajate.
- Vidite, kako napenjate živce. To je lahko zelo škodljivo. Sprostite živce. Relaksirajte se.
- No, ko že vse veste, povejte mi, kako naj se po vsem tem še sprostim!
- Poskusite, recimo, z igranjem badmintona. Imamo dobre loparje, uvožene. Uživali boste...

Lep naslov za par kratkih stavkov, s katerimi pa pisoci noce neč dobrega, čeprav naj bi bil namen pisanja drugačen. Jemati entuziazem mnogih, ki je v tem času že tako redek, res ni prav. Pa čeprav gre samo za opereto, ki je po nekkih kulturnih slovenskih merilih že dolgo nezaželena. Tako je pač v tem slovenskem kulturnem prostoru. Kako so le mogli naši očetje biti tako neuki, da so lahko uživali in bili navdušeni tudi nad operetami, marsikje izven naših meja pa so mnogi še dandanes.
Ni lepo, da piše tednik samo o denarju, ki se bo potrošil za Planinsko rožo. Lepše bi bilo, ko bi kdo od novinarjev prišel

PLANINSKA ROŽA DRAŽJA KOT ORHIDEJE

na vajo in pogledal, kaj sploh je to in kako nastaja, kar bo »koštalo« 15 ali 20 milijonov. Že trikrat sem v vašem listu zasledil le te informacije, kako bo opereta draga in celo da je to najdražji projekt ob 800-letnici mesta Žalec. Na to naj odgovorim samo z vprašanji.
Koliko mislite, da so zaslužili samo nastopajoči na žalski noči? Koliko da stane samo mala zakuska, ki jih je pa po naši domovini žal toliko preveč? Vprašam vas, koliko zahteva v celjskem gledališču gost režiser samo za eno predstavo? Ali veste, da so pri nas družinski člani, ki si samo za 14-dnevni izlet po svetu privoščijo 25 starih milijonov? In ker smo že pri primerjanju cene planinske rože in orhideje, še to: vsakdo od sodelujočih v opereti (okoli 70 ljudi), ki z izjemnim entuziazmom zapravlja svoj prosti čas z vajami petja, igranja, pripravljanja scene itd., bo ob koncu »zapravil« le 20 orhidej. Računano po večerajšnjih cenah orhidej.
Kdo je pisca informiral, da bo predstava samo ena? Morda je njegov logični razum potuhtal, da si takšna predstava ne more privoščiti več občinstva kot za eno predstavo. No, kljub temu planiramo za Žalec več predstav, nekaj za druge kraje doline, kjer so tako lepi kulturni domovi, in pa gostovanje v Ljutomeru, Varaždinu, zamejstvu in morda še v Velenju in Zagorju.
Po tem naštevanju upam, da bo tudi skrb tistih, da je opereta stala preveč »orhidej«, splahnela. Kot so se artisti na žalski noči izplačali, pa naj so stali, kolikor so, se bo verjetno izplačala tudi ta opereta, ki jo pripravlja žalska »Svoboda«.
Izplačala se bo, to je gotovo. Morda bo s sabo prinesla tudi malce kulture, čeprav operetne. Vendar pa mislim, da ob takšnem gledanju in pisanju v Novem tedniku marsikateremu amaterskemu igralcu ne bo več tako malo žal svojega prostega časa, ki ga je žrtvoval na vajah.
Se kar se tiče dotacij za vsa kulturna društva v žalski občini, se mi zdi, da jih pisoci bolj malo pozna. Še bolj pa je v zmoti, če misli, da bo za teh 15 milijonov, starih seveda, prikrajšano kakšno drugo kulturno društvo.
Kulturno društvo Svoboda Žalec ima danes na razpolago 15 starih milijonov za to opereto. Do danes je potrošenih 5 starih milijonov za stroške, morda bodo do premiere potrošeni še ostali milijoni, prav gotovo pa je, da jih bo v društveni blagajni, po zadnji predstavi precej več. Pa naj govori denar, če kultura ni važna.

VOJKO RIZMAL

UGOVOR NA »VZGOJNO NAPAKO VRTCEV«

Ne strinjamo se s člankom »Vzgojna napaka vrtcev«, ki med ostalim govori, da se zaradi dopustov vzgojiteljic in varuhinj vzgojni program v juliju in avgustu ne izvaja. Avtor članka očitno ne pozna vzgojnega dela v vrtcih, ker trdi, da imajo med šolskim letom vzgojni program dela le otroci starejši od treh let in da se program izvaja v času od septembra do julija in da še pogoji dela zdalec niso tako urejeni kot med šolskim letom.

Pojasnilo:

Načrtovanje vzgojnega dela v dnevnom varstvu poteka skozi vse leto za vse predšolske otroke do 3 let in od 3-7 let. Vzgojitelj upošteva vzgojni program pri načrtovanju vzgojnega dela z otroki v šolskem letu za tri, po vsebini vzgojnega dela, različna obdobja:

- 1. obdobje je mesec september. Težišče vzgojnega dela je v prizadevanjih, da bi otrokom pomagali, da bi se čim-lažje in čimprej prilagodili za nove razmere, se čimbolje spoznali in izkoristili ugodne vplive sonca in svežega zraka. Vzgojitelj načrtuje vzgojno delo za vsa vzgojna področja.
- 2. obdobje je čas od oktobra do vključno junija v katerem načrtujemo vzgojno delo po trimesečjih in ažurno analiziramo opravljeno vzgojno delo in vzgojne dosežke.
- 3. obdobje je čas v juliju in avgustu. Težišče vzgojnega dela v tem času je v prizadevanjih, da bi se otroci dobro počutili, da bi preživeli čim več časa na prostem, da bi bilo njihovo življenje sproščeno in vsebinsko bogato. Zato imajo prednost zaposlitve po želji otrok in tudi usmerjene zaposlitve iz vseh vzgojnih področij, ki dajejo široke možnosti utrjevanja osvojenega vzgojnega programa med šolskim letom.

Vzgojitelj načrtuje vzgojno delo za oba meseca tedensko in dnevno. Življenje in delo vzgojno-varstvenih organizacij poteka v skladu z Zakonom o vzgoji in varstvu predšolskih otrok. Poleg raznovrstnih oblik vzgojnega dela zagotavljamo otrokom organizirano prehrano, skrb za zdrav telesni in duševni razvoj ter zdravje otrok, telesno nego in počitek.
Pogoji dela v počitniških mesecih so urejeni kot med šolskim letom. Vzgojnovarstveno delo je organizirano v oddelkih in skupinah:
- za otroke do dveh let
- za otroke od 2-3 let
- za otroke od 3 let do vključitve na pripravo v osnovno šolo
- za otroke, ki so vključeni v pripravo na osnovno šolo.
V posamezne oddelke je vključeno določeno število otrok, v skladu s Pravilnikom o najvišjem dopustnem številu otrok v oddelkih.
Strokovna kadrovska zasedba je tudi v počitniških mesecih zagotovljena, ker se število otrok občutno zmanjša in s smotno organizacijo dela lahko delavci izrabijo letni dopust v skladu s pravilnikom o delovnih razmerjih.
Prispevek staršev k ekonomski ceni za otroke v vzgojnovarstvenih organizacijah je v skladu z veljavnim Pravilnikom.

NOVI PLANINCI - MENTORJI

Na tečaju je bilo trintrideset tečajnikov, šest inštruktorjev in dve kuharici. Tečajniki smo prišli iz različnih planinskih društev, organizator pa nas je namestil v šotore Izobraževalnega centra Mladinske komisije Planinske zveze Slovenije v Bavščici. Imeli smo zelo delavni program, ki je vseboval tako teoretični kot tudi praktični del. Tečajniki smo opravili tri planinske ture, in sicer na Prevalo, Rombon in Bavški Grintovec. Da smo program uspešno izvedli, je svoje prispevalo tudi vreme.

Počutje tečajnikov je bilo dobro, navezali smo številne prijateljske stike in izmenjali mnenja in izkušnje o delu z mladino. Hrana v taboru je bila zelo dobra, mleko in zelenjavo smo dobivali pri prijazni kmetici Jožici, ki je kljub obilici dela zmeraj našla za nas prijazno besedo in nasmehek. Mentorskega tečaja so se udeležili člani Planinskega društva MDO Savinjske: Ljubno - Marija Grohar, Irena Retko, Velenje - Jana Bitent, Prosenjak Marija - Marinka, Emilija Lesjak, Celje - Helena Zgoznic, Tatjana Špegel, Adi Vrečer, Laško - Dragica Kumer, Renata Veselič. Vodja tečaja, ki je po besedah tečajnikov zares lepo uspel, je bil Srečko Pungartnik iz Maribora.

TONE KOŠIR

ŠTORE: STO ŽELEZARJEV V JULIJCE

Planinsko društvo Železar Štore praznuje letos deseto obletnico obstoja in uspešnega dela. Ta jubilej bodo med drugim počastili konec tedna, sicer pa 20., 21. in 22. avgusta s pohodom sto železarjev iz Štor v Julijce in seveda pri tem tudi na Triglav. Pohod organizirata planinsko društvo in konferenca osnovnih organizacij sindikata.

Udeležence bo pot vodila do Bohinjske Bistrice in od tam do hotela Zlatorog, mimo slapa Savice do Komne. Obiskali bodo kočjo pri Sedmerih jezerih, šli po dolini Triglavskih jezer na Prehodavce, Dolič do doma Planika. Po vzponu na Triglav bodo preko Rudnega polja ali Krme sestopili v dolino.

MB

Zdravstveni center Celje

TOZD CENTER SOCIALNA MEDICINA IN HIGIENA CELJE, o. sub. o.
63000 CELJE, Gregorčičeva 5, p. p. 156

Letos organiziramo zdravstveno vzgojno razstavo na temo »SOŽITJE STARI-MLADI V KS« na sejmu »VSE ZA OTROKA«. Želimo, da pri oblikovanju, izvedbi in nadaljevanju te razstave aktivno sodelujejo, organizacije društva in vsi ki jih tema zanima.

Vaše predloge, želje nam sporočite pismeno do 27. 8. 1982.

VVO Celje

**Delavski svet DO Zdravilišča Rogaška Slatina
in delavska sveta
TOZD Zdraviliška dejavnost in
TOZD Vzdrževalna dejavnost**

RAZPISUJEJO

v skladu z določili Statuta DO Zdravilišče in Statutov TOZD Zdraviliška dejavnost in TOZD Vzdrževalna dejavnost ter v skladu z družbenim dogovorom o oblikovanju in izvajanju kadrovske politike v občini Šmarje pri Jelšah dela in naloge individualnih poslovnih organov in delavcev s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

I. V delovni organizaciji:

- a) glavnega direktorja
- b) šefa zdravnika
- c) direktorja splošno kadrovskega sektorja
- d) direktorja ekonomsko finančnega sektorja
- e) direktorja komercialnega sektorja
- f) direktorja centra za razvoj in znanstveno raziskovanje mineralnih vod

II. V TOZD Zdraviliška dejavnost:

direktorja TOZD

III. V TOZD Vzdrževalna dejavnost:

direktorja TOZD

Kandidati za opravljanje razpisanih del oziroma nalog morajo poleg splošnih z zakonom predpisanih pogojev izpolnjevati še naslednje:

Kandidat pod I.a), da ima visoko ali višjo izobrazbo z najmanj 5 oziroma 7 let delovnih izkušenj v vodstveni funkciji.

Kandidat pod I.b), da je zdravnik internist, specialist, gastroenterolog ali balneolog z najmanj 10 let internistične prakse in sposobnostjo za znanstveno delo.

Kandidat pod I.c), da ima visoko ali višjo izobrazbo pravne smeri z najmanj 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj v poslih delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

Kandidat pod I.d), da ima visoko ali višjo izobrazbo ekonomske smeri z najmanj 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj v poslih delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

Kandidat pod I.e), da ima visoko ali srednjo izobrazbo ekonomske smeri z najmanj 5 oziroma 10 let delovnih izkušenj v svojstvu delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi.

Kandidat pod I.f), da ima visoko izobrazbo kemijske smeri z najmanj 3 leti delovnih izkušenj v stroki ter, da je sposoben za znanstveno delo.

Kandidat pod II.), da ima visoko ali višjo strokovno izobrazbo ekonomske, pravne ali upravno pravne smeri z najmanj 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj v vodstveni funkciji v zdraviliško turistični dejavnosti ter da obvlada znanje nemščine in italijanščine.

Kandidat pod III.), da ima visoko ali višjo strokovno izobrazbo ekonomske, pravne ali gradbene smeri z najmanj 3 oziroma 5 let delovnih izkušenj.

Vsi kandidati morajo biti moralno-politično neoporečni.

Vsi navedeni kandidati bodo izbrani za dobo 4 let.

Prijave z dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni po objavi tega razpisa na naslov: Zdravilišče Rogaška Slatina - Splošno kadrovski sektor.

Kandidati bodo o odločitvi obveščeni v 15 dneh po opravljeni izbiri.

**SOZD »MERX« CELJE
»TKANINA« n. sol. o. Celje
TOZD VELEPRODAJA n. sol. o. Celje
Delavski svet**

RAZPISUJE
dela oz. naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

DIREKTORJA TOZD

POGOJI:

- a) VŠ ali VIŠ - izobrazba ekonomske, organizacijske ali pravne smeri oz. z delom pridobljena delovna zmožnost
- b) 5 let delovnih izkušenj
- c) ustvarjalnost, uveljavljanje načel samoupravljanja in socialistične morale

Dela oz. naloge se razpisujejo za mandatno obdobje 4 let.

Vloge sprejema Sektor za samoupravno organiziranost in kadre »Tkanine« Celje, Ul. XIV. divizije št. 12, v roku 15 dni od dneva objave, z oznako »za razpisno komisijo«.

Kandidati bodo pisno obveščeni o izbiri in imenovanju najkasneje v roku 30 dni od zaključenega prijavnega roka.

**Komisija za delovna razmerja
Doma upokojencev**

Šmarje pri Jelšah
oglašča
na osnovi 16. člena pravilnika o delovnih razmerjih
prosta mesta za dela in naloge:

1. 1 medicinske sestre
2. 1 bolniške negovalke
3. 1 kuharice
4. 1 kuhinjske pomočnice
5. 1 šivilje - likarice

Pogoji za zasedbo del in nalog:

Pod 1. Končana srednja šola zdravstvene smeri, dve leti delovnih izkušenj in strokovni izpit. Poskusno delo dva meseca.

Pod 2. Končana šola za bolniške strežnice in eno leto delovnih izkušenj.

Pod 3. Strokovna šola prehrabene stroke in dve leti prakse. Poskusno delo dva meseca.

Pod 4. Končana osemletka, priučitev ob delu, eno leto delovnih izkušenj.

Pod 5. Kvalificirana šivilja in 3 leta prakse v stroki. Poskusno delo dva meseca.

Pismene prijave s priloženimi dokazi o izobrazbi in praksi pošljite na naslov: Dom upokojencev Šmarje pri Jelšah do vključno 3. 9. 1982.
O izidu razpisa bodo kandidati obveščeni do 20. 9. 1982.

**DELAVSKA UNIVERZA
ŽALEC**

RAZPISUJE
v šolskem letu 1982/83
naslednje oblike izobraževanja ob delu:

1. šole:

- osnovna šola 5., 6., 7., in 8. r.
- poklicna kovinarska šola 3. r.
- strojna tehniška šola 3. in 4. r.
- upravno administrativna šola 3. in 4. r.
- ekonomska srednja šola 3. in 4. r.
- višja upravna šola 1. in 2. letnik

2. tečaji:

- slovenskega jezika
- nemškega jezika (začetni in nadaljevalni)
- strojepisja (začetni in nadaljevalni)
- šivanja in krojenja (začetni in nadaljevalni)
- strojnega pletenja (začetni in nadaljevalni)
- ročnih del (pletanja, vezanja, vozlanja)
- kuhanja (začetni in nadaljevalni)
- za kurjače nizkotlačnih kotlov
- skladiščne delavce
- plesanja za starejše nad 30 let
- glasbena šola za odrasle
- fotografiranja

Prijave sprejemamo do vključno 1. 9. t. l.
Informacije dobite osebno ali po telefonu (710-616) vsak dan od 7.00 do 12.00 ure, ob štedah do 16.00 ure.

S prodajo deviz banki do zanimivih posojil in vrste novih ugodnosti

kredit za začetek, obnovo in razvoj kmetijske ali ribiške dejavnosti,

posojilo za popravilo avtomobila in kmetijskih strojev,

kredit za nakup izdelkov in naprav za varčevanje z energijo v stanovanjih ali stanovanjskih hišah,

posojilo za nakup ali gradnjo garaže,

oprostitev plačila temeljnega prometnega davka pri nakupu vrste izdelkov in dobrin trajnejše vrednosti,

niz namenskih posojil po novih pravilnikih in vrsto drugih posebnih ugodnosti.

Podrobne informacije pri enotah naših temeljnih bank in po telefonu 061/216 422, vsak delavnik razen sobote od 9. do 11. ure.

Občan, ki na svojem deviznem računu oziroma devizni hranilni knjižici razpolaga s prihranki v konvertibilni tuji valuti, si s prodajo teh deviz banki zagotovi:

dinarsko posojilo v gotovini,

stanovanjsko posojilo, med drugim tudi za nakup starega stanovanja ali stanovanjske hiše,

posojilo za razširitev in posodobitev zasebne gospodarske dejavnosti,

70 ljubljanska banka

TV SPORED

NEDELJA, 22. 8.

17.35 POROČILA (Lj)
17.40 MALI PINGVIN, francoska otroška serija (Lj)
17.55 JUGOSLOVANSKI NARODI V PESMI IN PLESU: Pesmi in ple...

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 PLAVICA, otroška oddaja (N. Sad)
18.45 GLASBA, ČAS, LJUDJE, zabavno glasbena oddaja (N. Sad)

17.40 POROČILA (Lj)
18.05 GUSARJI KAPITANA GANCHA, brazilška nadaljevanka (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 AMATERSKI STUDIO: KUD Abrašević, oddaja TV Beograd (Lj)

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 PADLA Z NEBA, otroška serija (Zgb I)
18.45 ZABAVA VAS ANSAMBL VUJIČIĆ IZ BUDIMPEŠTE (N. Sad)

RADIO CELJE

ČETRTEK, 19. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V četrtek za vas, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.
PETEK, 20. 8.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplomater, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 24. 8.

17.35 POROČILA (Lj)
17.40 MALI PINGVIN, francoska otroška serija (Lj)
17.55 JUGOSLOVANSKI NARODI V PESMI IN PLESU: Pesmi in ple...

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 OTROŠKA ODGAJA (N. Sad)
18.45 PRIJATELJI GLASBE (Zgb I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 MAKEDONSKA LJUDSKA GLASBILA (Sk II)

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 OTROŠKA ODGAJA (N. Sad)
18.45 PRIJATELJI GLASBE (Zgb I)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Sa)
20.00 MAKEDONSKA LJUDSKA GLASBILA (Sk II)

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 PADLA Z NEBA, otroška serija (Zgb I)
18.45 ZABAVA VAS ANSAMBL VUJIČIĆ IZ BUDIMPEŠTE (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Pr)
20.00 STREL, poljska drama (Zgb II)
20.55 POROČILA (Zgb II)

17.40 POROČILA (Lj)
17.45 ZBISI: KRALJ MATJAŽ IN ALENČICA (Lj)
18.00 MLADI GLASBENIKI TEKMUJEJO (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 PO SLEDEH NAPREDKA (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.20 CIK CAK (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODGAJA (Lj)
20.00 FILM TEDNA: TEST PILOTA PIRESA (delovni naslov) poljski film (Lj)
21.35 MINIATURE: Govorica niti (Lj)
21.55 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. mreže:

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 JOLE, JOLE, otroška oddaja (Lj)
18.45 HUMOR VOJVODINE (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Tg)
20.00 FILMSKI VEČER: Dokumentarni film o Lillian Hellman in MALLE LISICE, ameriški igrani film (do 22.55) (Sa II)

PETEK, 27. 8.

17.10 POROČILA (Lj)
17.15 MUNDIAL - GOL - ŠPANJA '82 (Lj)
18.00 TELESTART 81, zabavno glasbena oddaja (Lj)
18.30 OBZORNIK (Lj)
18.45 POT V PRIHODNOST: Nove smeri izobraževanja (Lj)
19.15 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODGAJA (Lj)
20.00 FANTJE S HILL STREETA, ameriška nadaljevanka (Lj)
20.50 PROPAGANDNA ODGAJA (Lj)
20.55 NE PREZRITE (Lj)
21.10 ŠPANSKE OPERNE ZVEZDE: Pilar Lorengar (Lj)
22.05 SPREMILJAJMO - SODELUJMO (Lj)
22.15 NOČNI KINO: CARMEN JONES, ameriški film (Lj)
23.55 POROČILA (Lj)

17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
18.00 TV DNEVNIK (N. Sad)
18.15 PLAVICA, otroška oddaja (N. Sad)
18.45 GLASBA, ČAS, LJUDJE, zabavno glasbena oddaja (N. Sad)
19.30 TV DNEVNIK (Bgd I)
20.00 PORTRRET ZUBINA MEHTE (Zgb II, N. Sad)
20.45 POROČILA (Zgb II)
20.50 NAŠ ČAS, dokumentarna oddaja (Bgd II)
21.40 NOČNI KINO: JOVANA LUKINA, jugoslovanski film (do 23.20) (Bgd II)

15.45 POROČILA (Lj)
15.50 KRIVOKLJUN IN ŽGOLIČKA, mladinski film (Lj)
16.40 NOGOMET OLIMPIJA: OFK BEOGRAD, prenos (Lj) v odmoru PROPAGANDNA ODGAJA
18.30 ZNANSTVENO TEHNIČNI FILMI: Atmosferska konvekcija (Lj)
19.00 NAŠ KRAJ: Šmartno v Rožni dolini (Lj)
19.15 ZLATA PTICA: Jež in lisica (Lj)
19.20 RISANKA (Lj)
19.24 TV IN RADIO NOCOJ (Lj)
19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
19.30 TV DNEVNIK (Lj)
19.55 VREME (Lj)
19.57 PROPAGANDNA ODGAJA (Lj)
20.00 ZMEDIJA V ZRAKU, ameriški film (Lj)
21.35 ZRČALO TEDNA (Lj)
21.50 ČLOVEKOVA GLASBA: Obdobje posameznikov (Lj)
22.45 POROČILA (Lj)

16.45 PREDSTAVA Z OTROŠKEGA FESTIVALA ŠIBENIK '82 (Zgb II)
17.45 KAPELSKI KRESOVI, TV nadaljevanka (Zgb II)
18.55 NARODNA GLASBA (Bgd II)
19.30 TV DNEVNIK (Zgb II, Bgd I)
20.00 VPRITEV K JAZZU (Bgd II)
20.30 POEZIJA (Bgd II)
21.05 POROČILA (Zgb II)
21.10 FELJTON (Zgb II)
21.50 ŠPORTNA SOBOTA (Bgd II)
22.10 SVET OKOLI NAS: Zadnja plemena Mindanao, dokumentarna serija (do 22.55) (Bgd II)

OPOMBA: SP V KOŠARKI - (Cali - Kolumbija)
19.00-21.00 TEKMA ZA 3. MESTO
21.00-23.00 TEKMA ZA 1. MESTO

TELEKS informativni tehnik dela

POIŠČITE V... prodajnem centru hudinja

kovinotehna tozd tehnična trgovina

Velika izbira plošč in kaset vam je na voljo v prodajnih enotah KOVINO-TEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA CELJE

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ

- 1. A LITTLE PEACE - NICOLE
2. KAROČA - OLIVER DRAGOJEVIČ
3. SE POMAHAL NI Z ROKO - MARIJAN SMODE
4. PESMA O JEDNOM PETLU - DŽORDŽE BALASEVIĆ
5. BOOGIE DAMA - OLIVER DRAGOJEVIČ

KUPON za lestvico zabavnih melodij
Glasujem za pesem _____
izvajalec _____
Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Helena Debeljak, Trnovec 40 b, Dramlje
Fanika Rojnik, Ul. bratov Vošnjakov 3, Celje
Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. Kongresa 3a, Celje

POROKE

ŽALEC
Poročili so se: RAMŠAK Martin in VRENKO Janja oba iz Liboj, FIJAVŽ Ivan in BEZGOVSEK Majda oba iz Pongraca, ŠKOBERNE Vojko iz Vrbi in REDNJAK Mihaela iz Gotovelj, POVŠEK Ivan in ZAGORIČNIK Helena oba iz Podloga v Savinjski dolini, URANKAR Dušan iz Gomilkega in RANDL Milica iz Sempetra, SITER Rudolf iz Šeš pri Preboldu in PROSENC Ani-

SMRTI

ŽALEC
Umrli so: JEZERNIK Katarina, 72, Podkraj, DECMAN Egon, 38, Braslovče, BOVHA Jakob, 80, Pernovo, DOLER Jožefa, 56, Miklavž pri Taboru, PODKORITNIK Antonija, 87, Pongrac, MASTNAK Rozalija, 79, Pongrac, VALEK Anton, 52, Celje, HRIBAR Marija, 72,

POLZELA TOVARNA NOGAVIC POLZELA Delavski svet TOZD Moške nogavice

razpisuje: prosta dela in naloge
VODJA TOZD
Kandidati morajo poleg splošnih izpolnjevati še naslednje pogoje: - visoka ali višja šolska izobrazba tekstilne smeri - 5 let delovnih izkušenj na takih ali podobnih delovnih opravilih, oz. da izpolnjujejo pogoje v skladu z določili družbenega dogovora o temeljih kadrovske politike občine Žalec - da so moralnopolitično neoporečni, da imajo pravičen odnos do samoupravljanja ter organizacijske sposobnosti - da niso bili kaznovani v smislu 511 čl. ZZZ Stanovanje ni zagotovljeno. Vodja TOZD bo izbran za dobo 4 let. Kandidati naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom rezultatov dosedanjega dela v zaprti ovojnici z oznako »za razpisno komisijo« v 15 dneh po objavi v časopisu na naslov: »POLZELA« Tovarna nogavic, Polzela. O izbiri bodo kandidati obveščeni 30 dni po preteku prijavnega roka.

Prodajalna MELODIJA v Cankarjevi ulici v Celju vam nudi bogat program plošč in kaset. Prodajalna MELODIJA - TDO - TEKOC - Celje - SOZD.MERX

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ

- 1. PESEM DOMAČA - KALŠEK
2. GORSKE ROŽE - SLOVENIJA
3. NA GRUŠOVLAH - SAVINJSKIH 7
4. NOČ NA PLESU - MUZENIČ
5. TETA IZ TEXASA - AVSENIK

KUPON za lestvico domačih melodij
Glasujem za pesem _____
izvajalec _____
Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Helena Debeljak, Trnovec 40 b, Dramlje
Fanika Rojnik, Ul. bratov Vošnjakov 3, Celje
Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. Kongresa 3a, Celje

Šešče pri Preboldu, SUPER Janez, 84, Velika Pirešica, ČERNEVŠEK Anton, 68, Letuš, KUGOVNIK Pavla, 81, Trnava, KOBAL Alojz, 56, Latkova vas.

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM
Dežurstvo med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. do 8. ure naslednjega dne. Ob nedeljah je dežurstvo od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa od 6. do 7. ure naslednjega dne.

LEKARNE CELJE

Neprekinjeno dežurstvo ima lekarna CENTER v Stanetovi ulici 13 a Celje.

TRGOVINE

V tednu od 16. do 21. avgusta bo dežurna samopostrežba RIO v Prešernovi ulici vsak dan do 20. ure. V tednu od 23. do 28. avgusta pa bo dežurna samopostrežba SOČA v Stanetovi ulici.

Ljubečna Celje tenisit material za vrhni sloj športnih terenov

Gradite ali obnavljate hišo ali stanovanje. Obiščite Prodajni center Hudinja kjer imajo razen ostalega gradbenega materiala še stavbno pohištvo Inles Ribnica in Lesna Slovenj Gradec.

SKUPINA DINAMIT

Zopet v stari zasedbi

Skupina Dinamit iz Žalca obstaja komaj 18 mesecev, toda v tem času so nastopali že po celi širši okolici Celja, prejšnje leto pa so igrali tudi mesec dni v Novigradu na morju. Skupino sestavljajo štirje člani: Radovan Angelovič, ki igra bobne, poje, je pa tudi vodja skupine, Edi Kos-kitara, vokal, Peter Kolar-klaviature in Jani Emer-

šiš-bas kitara.

Kot nam je povedal vodja skupine Radovan Angelovič, vadijo dvakrat tedensko v prostorih Mladinskega kluba v Žalcu, kjer so našli veliko razumevanja za njihovo dejavnost. V zameno pa Dinamiti večkrat igrajo na prireditvah, ki jih organizira Mladinska organizacija iz Žalca.

Dinamiti so pri vadbi izredni zagrizeni, igrajo pa v glavnem zase. Zaradi tega tudi nimajo pretirano velikih ambicij. Pravijo: »Če bo, bo, če ne, pa ne.« Njihova edina želja je, da bi naredili nekaj posnetkov.

Pred kratkim se je v skupino vrnil njihov nekdanji član Peter Kolar, ki je nekaj mesecev preživel na delu v Libiji. Njegova prva zamenjava je bil George Kranjc, katerega je po odhodu v JLA zamenjal Jonatan Stebernak, ki je skupini veliko pripomogel k raznovrstnosti, saj je poleg klaviatur igral tudi klarinet in saksofon.

Skupina Dinamit igra v glavnem komercialno glasbo, imajo pa tudi nekaj svojih pesmi. Njihov avtor je predvsem Edi Kos. Nastopajo večinoma po hotelih, nastopili pa so tudi na oddaji Pokaži, kaj znaš v Žalcu. Zdaj predvsem vadijo, kajti po kadrovskih spremembah morajo v svoji glasbi marsikaj spremeniti. Šele potem imajo v načrtu svoj prvi samostojni koncert.

SAMO VERSTOVSEK

JAVNA RADIJSKA ODDAJA V TT PREBOLD

V času dopustov naše uredništvo ni pripravljalo javnih radijskih oddaj. Za konec avgusta, ali bolj natančno 28. avgusta, pa smo pripravili javno ra-

dijsko oddajo v Tekstilni tovarni Prebold. Ta delovna organizacija praznuje namreč letos 140 obletnico delovanja, ki jo bodo počastili tudi z javno radijsko oddajo.

Ker njihovo praznovanje sovpada tudi s krajevnim praznikom Prebolca in ker sta tekstilna tovarna in Krajevna skupnost ozko povezana bodo lahko na javno radijsko oddajo, ki bo v jedilnici te delovne organizacije, prišli tudi krajani.

99 LET MARIJE NEMEC

Marija Nemeč iz Zgornjih Grušovelj je 7. avgusta praznovala 99. rojstni dan. Kot nekletno dekletce je izgubila mater in od takrat dalje se ji ni pisalo dobro. Ko ji je bilo 18 let, odšla po svetu. Po nekaj letih se je vrnila in se za stalno naselila pri teti v Zgornjih Grušoveljah. Fuginovi so imeli trgovino in manjšo kmetijo, tako da dela za Marijo ni manjkalo. Ima hčerko Mijo, ki ji je bila vedno v oporo in tudi danes je ona tista, ki jo pazi in neguje. Hčerka Mija, ki je tudi že zakoračila v osmo desetletje, nam je pripovedovala, da mama še pred tremi leti sama hodila in, da je bila živahna in družabna. Potem pa je padla stopnicah in od takrat si ni več opomogla. Ostala je priklenjena na posteljo.

Ob rojstnem dnevu so jo obiskali predstavniki krajevnih skupnosti in družbenopolitične organizacije KS Sempeter, ki so ji izročili skromno darilo in šopek nageljnov.

TONE TAVČAR

PO JUGOVZHODNI AZIJI

Opazno je, da se v njihovo življenje vrivajo elementi Zahoda, kot praviloma, najprej slabi vplivi, šele nato kaj koristnega.

Pomembno vlogo igrajo pri njih kitajski trgovci. Še čolni potujejo od ljudi do ljudi, od njih kupujejo staro bojno opremo, v zameno pa prodajajo potrebščine, plastiko kič...

Pred leti so prišli metodistični misionarji s križem v roki, spreobrnilo poganske divjake, kot so jih sami imenovali. Prvo so si ženske morale zakriti gole prsi. Malika je zamenjala katoliško božanstvo. Staro ročno obrt je zamenjala rezbarjenje križev.

Po nekaj letih so se do nove vere ohladili. Stari poganski bogovi so bili še preveč zasidrani. Danes so v dilemi med enim in drugim verovanjem.

Malezijska vlada se je prepozno zavedla nevarnosti začetka propada bogatih etnoloških značilnosti plemen. Danes poskuša rešiti, kar se rešiti da s tem, da zapira določena območja pred turisti.

Danes je petek. Popoldne so se vrnili domov otroci, ki ostajajo čez teden v bližnji šoli. Nekateri naju čudno gledajo, kaj počneta pri njih dva belca. Midva se tudi odpravljava nazaj.

Prijetno in poučno je bilo preživeti nekaj dni z Ibani. Za slovo so poglavarjeve ženske pripravile malo boljše kosilo. Na krožniku kuhane riže so bili še pečeni žabji kraki, kuhani rečni rak z zelenjavo in pečeno meso pragozdnega ježa.

Sledili so prijazni stiski rok. Poglavarjev sin naju prepeljal nazaj do klinike. Naslednje jutro uloviva še čoln nazaj do mesteca Kapit, kjer sva se tudi poslovila in ločila.

SABAH

Sabah, druga provinca na malezijskem delu otoka Bor-

nea. To je severni konec otoka, kjer se ob obali razpotezajo težko prehodna džungelska, močvirnata področja, ki proti notranosti prehajajo v višje ležeče poraščeno hribovje.

Večina prebivalstva (milijon jih je), živi v štirih mestih, ostalo pa so plemenske skupine, raztresene po notranosti.

PIŠE: 15 STANE ŽILNIK

Tako kot severni Sarawak, je tudi Sabah bogat s kvaliteto nafte in lesom. Izkoriščanje teh dobrin odpira številna delovna mesta in privablja delavce iz ostalih okoliških dežel. In zato so tu cene precej višje kot pa drugod po otoku. V mestih se širi madež kriminala in sle po hitrejšem zaslužku.

Kota Kanibalu je upravno središče province. Domačini mu pravijo kar KK (Kei-Kei). Meni bo ostalo dobro v spominu. Tu so mi skoraj popustili živci zaradi bodenja z-

emigration officerji» (uradnik za izdajo dovoljenj za bivanje).

Z malezijsko vizo sem imel cel kup težav. Najprej so me v Singapuru na malezijski ambasadi ožigosali za ruskega hipija. Dali so mi posebno vrsto vize, ki je ni bilo možno podaljšati. Njene posledice sem začel uživati sedaj, ko mi je preteklo dovoljenje za bivanje.

Začelo se je tekanje od uradnika do uradnika, molenje, prošnje. Nič ni pomagalo. Imeli so me za sumljivega tipa. Na razpolago so mi dali samo 24 ur, da zapustim ozemlje Malezije. Za Filipine nisem imel vize in tudi ne dovolj denarja. Da bi šel nazaj na Tajsko ni bilo niti govora. Ostala je Indonezija.

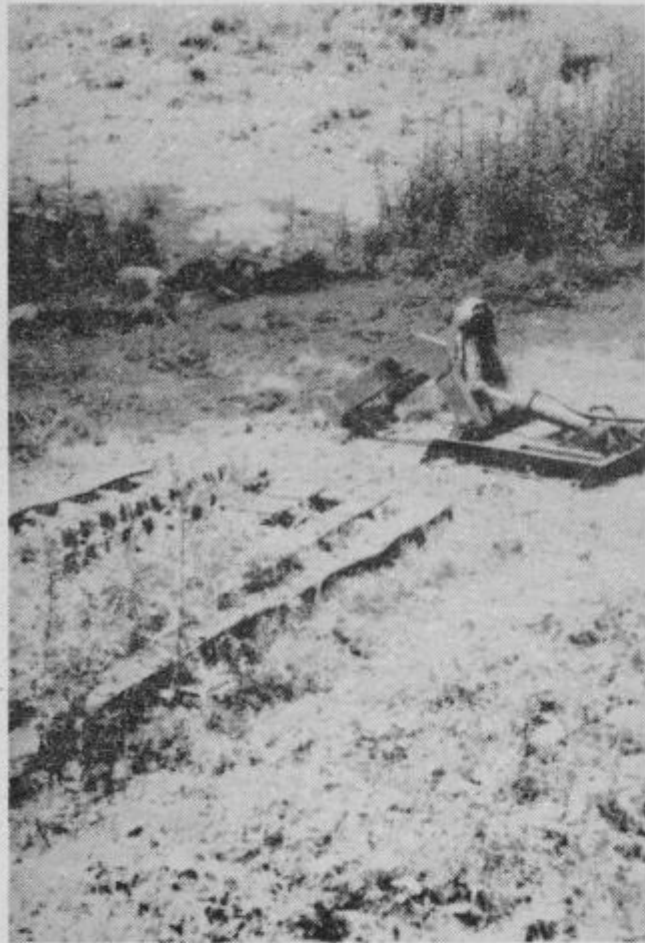
V spominu mi bo ostala tudi opozorilna tabla za obiskovalce zanimive Malezije s precej nezanimivo upravo. Na njej je pisalo, da so pri njih turisti zelo dobrodošli, da pa ne marajo hipijev. Vod imenovan turist se tukaj razume, da si nastanjen v dragih hotelih, da hodiš naokrog lepo oblečen in urejen ter da si

ogleduješ samo tisto, kar propagirano iz turističnih uradov. Vse ostalo pa raje mejo pod pojmom hipija. Hipiji bodo transportirani Malezije v 24 urah.

Za prihod v prostore te svetega kraja - »Immigrant office« je obvezna srajca in džentlemenski izobraza. V kolikor ti v okrog vratu še kravata, potem si za njih spoštovanje osebno in ne eden tistih tam. Tu je pač edino mesto za ocenjevanje človeka njegova zunanost.

Meni tudi sposojena kravata ni nič pomagala. Ni mreč, vsak dovolj zvit popustnik ima v nahrbtniku kravato, da zadosti uradniškemu okusu.

Do naslednjega mesta Tawau, ki leži tik ob meji z Indonezijo, sem moral z letalom. Dalo bi se potovati le po cesti naprej do mest Sandokana in dalje s čolnom proti jugu do Tawau. Sproti doživeti še kakšno nezanimivo prigodo. Toda tu bil pogoj, da takoj zapusti Malezijo, sicer bi se lahko vsa stvar še bolj zapletla.

SRAMOTA NA GOLTEH

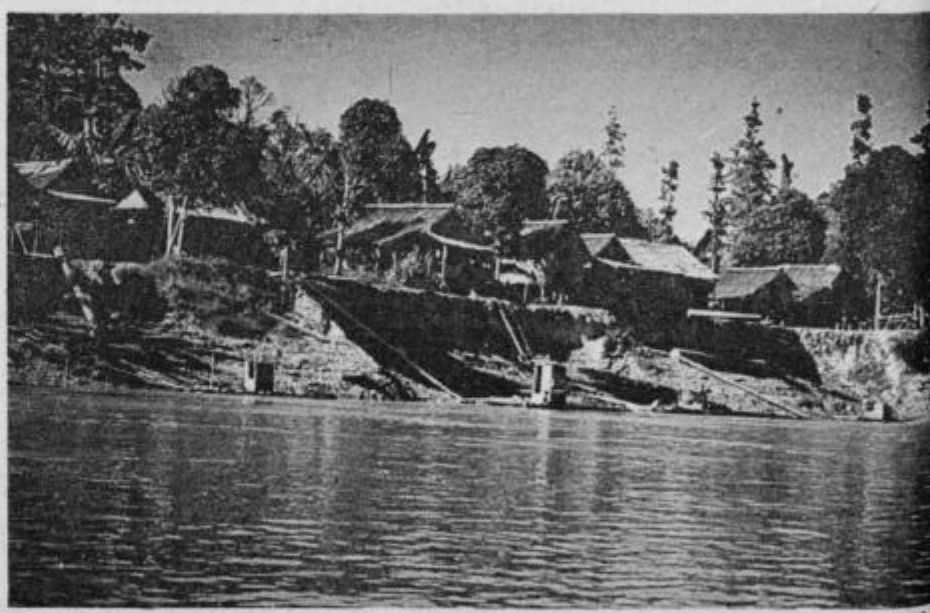
Človeka stresa pri srcu, ko pride k hotelu na Golteh in se mu ponudi žalostna slika. Teptalni stroji, seveda iz uvoza, žalostno propadajo sredi travnikov, vanje vdirajo nepridipravi ter krađejo luči, ogledala in druge stvari. Deli teptalnih strojev od verig in drugih stvari pa ležijo razmetani po travi. Prav tako kot tudi številne steklenice in zaboji.

Čigava je ta last? Kdo se tako neodgovorno obnaša in dopušča takšen kriminal? Čigave so bile devize, ki so bile potrebne za uvoz teh strojev in njihovih delov? Kdo je kriv za vse to? Je krivca zares tako težko najti in nanj pokazati s prstom ter vsaj nekje biti konkretni, ko gre za odgovornost. Ljudje se upravičeno zgražajo.

Nihče nima ničesar proti temu, da se v občinah celjskega območja enkrat dokončno dogovorimo o usodi Golt, toda sedanji upravljalci Golt bi lahko storili tisto najosnovnejše in stroje ter dele spravili vsaj v kakšen lesen provizorij, ki prav gotovo ne bi terjal kdo ve kakšnih sredstev. Med tem so delavci Rdeče dvorane sicer opravili nekatera dela pri shranitvi vseh teh naprav, toda avgusta je to že več kot pozno.

Na sliki: Deli teptalnih strojev kljubujejo dežju, soncu, rji in še čemu. Je takšen kriminal potreben?

JANEZ VEDENIK

V Kalimantanu. Vsaka hiša ima ob vodi še kolibo, katera služi za kopalnico, umivalnico.